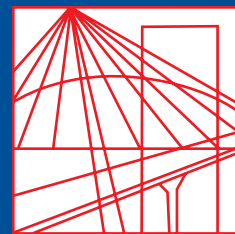
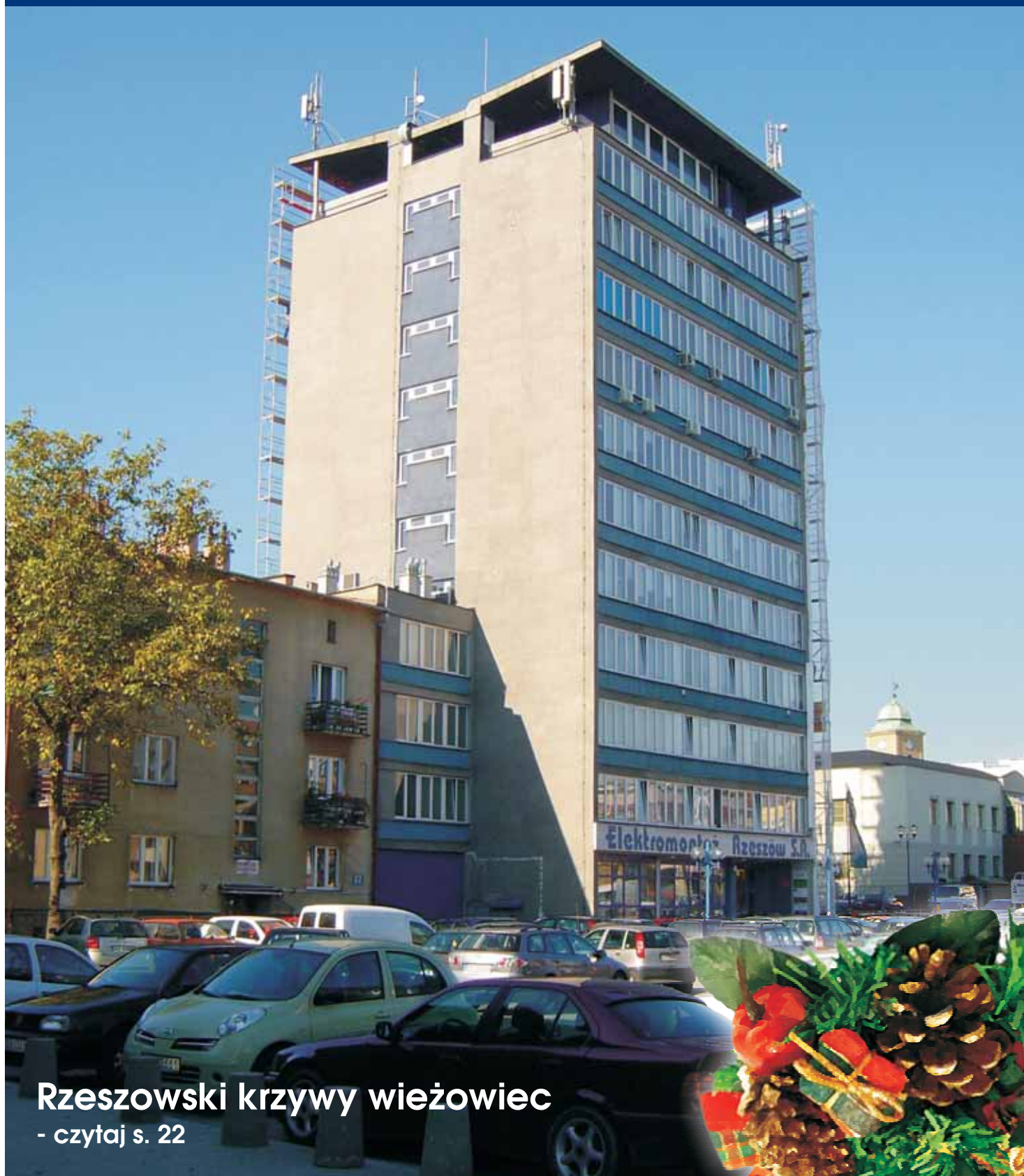

biuletyn informacyjny

kwartalnik
nr 3-4 (19-20)
grudzień 2007

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Rzeszowski krzywy wieżowiec
- czytaj s. 22

Podkarpacka Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Sekretariat, Przewodniczący
tel. 017 850 77 05
fax 017 850 77 07
e-mail: pdk@piib.org.pl

Kierownik Biura PDK OIIB
tel. 017 850 77 06

Portal internetowy
e-mail: portal@inzynier.itl.pl
www.inzynier.rzeszow.pl

Biuro czynne:
od poniedziałku do czwartku
w godz. 7.30-15.30

**Konto Podkarpackiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa:**
Kredyt Bank 61 1500 1100 1211 0005 2361 0000

DYŻURY W PODKARPACKEJ OKRĘGOWEJ IZBIE INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA:

**Przewodniczący Podkarpackiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa**
Jerzy Kerste przyjmuje członków Izby
w **piątki od godz. 13.00 do godz. 15.00**

- Zbigniew Detyna - przewodniczący;
poniedziałek od godz. 14.00 do 17.00
 - Jacek Gil - wiceprzewodniczący;
- poniedziałek od godz. 14.00 do 17.00**
 - Leszek Kaczmarczyk - sekretarz;
- wtorek od godz. 13.30 do 15.30**
 - Bolesław Pałac - skarbnik;
- poniedziałek od godz. 15.00 do 17.00**
Radca prawny Stanisław Lipiński
wtorek od 12.30 do 15.30,
czwartek od 11.00 do 14.00, pokój 601

DYŻURY KOMISJI

- Bogumił Surmiak - przewodniczący
Okręgowej Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego;
wtorek od godz. 12.00 do 13.00
- Ryszard Skiba - przewodniczący
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego;
czwartek od godz. 11.00 do 13.00
- Zbigniew Plewako - przewodniczący
Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej;
wtorek od godz. 12.00 do 14.00
- Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej;
wtorek od godz. 13.00 do 15.00
- Andrzej Ostrowski - przewodniczący
Komisji Prawno-Regulaminowej;
poniedziałek od godz. 15.00 do 16.00
- Zbigniew Detyna - Rzecznik Ochrony
Interesu Zawodowego Członków PDK OIIB;
poniedziałek od godz. 14.00 do 17.00

biuletyn
informacyjny

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Rada Programowa:
Bożena Babiarska PZITS, Adam Jakóbczak PZITB,
Leszek Kaczmarczyk PDK OIIB, Anna Paja
- pracownik Biura PDK OIIB, Dariusz Sobala ZMRP,
Adam Sokół SITWM, Adam Szalwa SEP,
Andrzej Zimierowicz SITK

Redaguje zespół:
Leszek Kaczmarczyk - redaktor naczelny
Bożena Baron - sekretarz redakcji,
Anna Rakuś - redaktor prowadzący

Na okładce: rzeszowski krzywy wieżowiec
przy ul. Słowackiego, w którym mieści się
siedziba PDK OIIB

Oprac. graf., skład komputerowy:
Wydawnictwo EDYTOR
www.edytor.rzeszow.pl
e-mail: redakcja@edytor.rzeszow.pl
Nakład: 5500 egz.

OSOBY PEŁNIĄCE FUNKCJE W ORGANACH IZBY W KADENCJI 2006-2010

PREZYDIUM RADY PDK OIIB

Jerzy Kerste - przewodniczący
Zbigniew Detyna - wiceprzewodniczący
Jacek Gil - wiceprzewodniczący
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Jacek Foc - z-ca sekretarza
Bolesław Pałac - skarbnik
Witold Dobosiewicz - z-ca skarbnika

RADA PDK OIIB

Jerzy Kerste - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Włodzimierz Bochenek - członek
Zbigniew Detyna - wiceprzewodniczący
Witold Dobosiewicz - z-ca skarbnika
Grzegorz Dubik - członek
Jacek Foc - z-ca sekretarza
Jacek Gil - wiceprzewodniczący
Jan Janocha - członek
Leszek Kaczmarczyk - sekretarz
Henryk Kalisz - członek
Aleksander Kozłowski - członek
Bogusław Kubit - członek
Teresa Lisowska - członek
Janina Marć - członek
Tomasz Michalski - członek
Andrzej Ostrowski - członek
Ryszard Pabian - członek
Bolesław Pałac - skarbnik
Tomasz Siwowski - członek
Bogdan Stec - członek
Bogumił Surmiak - członek
Józef Warchoł - członek
Szczepan Woliński - członek
Jerzy Wójcik - członek

KOMISJA REWIZYJNA PDK OIIB

Stanisława Mazur - przewodnicząca
Tadeusz Czech - członek
Jerzy Lechwacki - członek
Grażyna Materna - sekretarz
Stanisław Pękalski - członek
Jan Południak - wiceprzewodniczący
Józef Wiater - członek

KOMISJA KWALIFIKACYJNA PDK OIIB

Zbigniew Plewako - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - wiceprzewodniczący
Andrzej Hliniak - wiceprzewodniczący
Wojciech Jaśkowski - członek
Piotr Kopczyk - członek
Lech Krupiński - sekretarz
Teodor Mateja - członek
Jan Rusin - członek
Mieczysław Sipowicz - członek
Adam Sokół - członek
Andrzej Tarczyński - członek

SĄD DYSCYPLINARNY PDK OIIB

Ryszard Skiba - przewodniczący
Marian Baran - członek
Tadeusz Bieda - wiceprzewodniczący
Adam Kesler - członek
Elżbieta Kosior - członek
Marianna Krupa - członek
Jerzy Kubiński - członek
Edward Łukawski - członek
Władysław Wdowiak - członek

RZECZNIK ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ PDK OIIB

Jerzy Lewiński - rzecznik koordynator
Jerzy Madera - rzecznik
Maria Ewa Skręt - rzecznik
Ludwik Czerniecki - rzecznik
Stanisław Falkowski - rzecznik

KOMISJA DS. DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

Bogumił Surmiak - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Jan Janocha - członek
Wacław Kamiński - członek
Piotr Kopczyk - członek
Marianna Krupa - członek
Bogusław Kubit - członek
Maria Ewa Skręt - członek
Jerzy Wójcik - członek
Marian Żołyniak - członek

ZESPÓŁ DS. SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ

Roman Cużytek - przewodniczący
Stanisław Dołęgowski - członek
Tadeusz Dusak - członek
Józef Warchoł - członek

KOMISJA PRAWNO-REGULAMINOWA

Andrzej Ostrowski - przewodniczący
Grzegorz Dubik - członek
Andrzej Głab - członek
Henryk Kalisz - członek

ZESPÓŁ DS. PORTALU INTERNETOWEGO

Grzegorz Dubik - przewodniczący
Grzegorz Bajorek - członek
Jerzy Wójcik - członek

DELEGACI NA ZJAZDY KRAJOWE PIIB

Grzegorz Bajorek
Zbigniew Detyna
Stanisław Dołęgowski
Leszek Kaczmarczyk
Jerzy Kerste
Jerzy Kubiński
Stanisława Mazur
Jan Rusin
Ryszard Skiba
Szczepan Woliński

Nowe adresy e-mail PDK OIIB

Adresy e-mail do kontaktu z naszymi Członkami:

- Komisja Rewizyjna:
- Komisja Kwalifikacyjna:
- Sąd Dyscyplinarny:
- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:
- Komisja ds. Doskonalenia Zawodowego:
- Zespół ds. Samopomocy Koleżeńskiej:
- Komisja Prawno-Regulaminowa:
- Dział Członkowski:
- Biuletyn Informacyjny:

rewizyjna@pdk.piib.org.pl
kwalifikacyjna@pdk.piib.org.pl
saddyscyplinarny@pdk.piib.org.pl
rzecznikoz@pdk.piib.org.pl
szkolenia@pdk.piib.org.pl
samopomoc@pdk.piib.org.pl
regulaminowa@pdk.piib.org.pl
dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl
biuletyn@pdk.piib.org.pl

Z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia proszę przyjąć najserdeczniejsze życzenia zdrowia, radości, samych ciepłych chwil oraz wszelkiego dobra na nadchodzące dni, dla Was i Waszych Rodzin. (Niech nadchodzący **2008** rok obfituje osiągnięciami w pracy zawodowej i przynosi satysfakcję z wykonywania odpowiedzialnego i trudnego zawodu budowlanca.

W imieniu Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
Jerzy Kerste - Przewodniczący

Spis treści

4	Słowo wstępne
5	Nowa i nowoczesna pomoc prawna
5	Narada szkoleniowa skarbników okręgowych izb inżynierów budownictwa
6	Czego potrzeba do pracy w obecnej dobie inżynierowi budownictwa?
7	Komunikat
7	Przekazałeś swój adres e-mail?
8	Jak wydrukować blankiety opłat?
9	Spotkanie przewodniczących OIIB Polski południowej w Krakowie
10	O dokumentowaniu praktyki do uprawnień - nie tylko dla kandydatów
11	Posiedzenie Rady PDK OIIB
12	Działalność rzeczoznawcy budowlanego w praktyce
14	Spotkanie redaktorów naczelnych
15	Miliardy dla Podkarpacia
16	www.inzynier.rzeszow.pl W nowej szacie
18	Zaproszenie na bezpłatne szkolenia organizowane przez PDK OIIB w I i II kwartale 2008 r.
21	Rzecznik Ochrony Interesu Zawodowego Członków PDK OIIB
22	Rzeszowski krzywy wieżowiec
24	Turniej bez nas..., a szkoda...
25	Przepisy prawne regulujące postępowanie w sprawach dyscyplinarnych prowadzonych wobec członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa
28	Szkolenia i narady sekretarzy, dyrektorów oraz pracowników izb okręgowych
29	Powiatowy Konkurs Architektoniczny
30	Nowa siedziba Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
32	Służyć informacją i integrować środowisko doradców energetycznych
32	Informacja dotycząca wpłat członkowskich
34	Dom pasywny: idea i realizacja
38	Wiadukt drogowy w Stalowej Woli nagrodzony w Ogólnopolskim Konkursie Budowa Roku
42	Okno na świat
44	Wycieczka PDK OIIB szlakiem trzech stolic Budapeszt-Wiedeń-Bratysława
46	Od Lwowa do Warszawy
48	Szkolenia organizowane w PZITS Oddział Podkarpacki
50	Wycieczka do Pragi

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

Spadł pierwszy śnieg i niebawem zakończymy kolejny rok wytężonej, jak zwykle, dla inżynierów budownictwa pracy.

Jak łatwo zauważyć bieżący podwójny numer naszego biuletynu bije rekordy objętości i to w skali całego kraju. Paradoksem jest, że stało się to z powodu oszczędności, gdyż Rada PDK OIIB na swym wrześniowym posiedzeniu podjęła decyzję o wydaniu do końca br. tylko jednego - podwójnego numeru naszego periodyku. Trudno było rezygnować z już opracowanych materiałów do numeru jesienno, a w międzyczasie przybyło sporo nowych.

Pragnę zwrócić uwagę Członków naszej Izby Okręgowej na otwarcie nowej siedziby przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w Krakowie. Jest to kolejna Izba Okręgowa, która pozyskała własną siedzibę. Mają je już izby w Łodzi, Wrocławiu, a Mazowiecka i Wielkopolska czynią intensywne starania do zakupu odpowiednich obiektów. Poddaję pod rozważenie, szczególnie naszym delegatom na zjazdy okręgowe, czy i nam nie czas zacząć myśleć o docelowym lokum dla PDK OIIB?!

Osobiście piszę w tym numerze niewiele, oddając pole innym, ale chciałbym zadać pytanie: czy my, inżynierowie budownictwa, jesteśmy postrzegani w kategorii zawodu zaufania publicznego?! Krótko na ten temat piszę, sygnalizując jedynie problem, w sprawozdaniu ze spotkania redaktorów naczelnych biuletynów informacyjnych izb okręgowych, które odbyło się w Warszawie 18 października. Temat wzbudził zainteresowanie, gdyż dotyczy niemal wszystkich inżynierów budownictwa w Polsce. Ustaliliśmy na spotkaniu, że Polska Izba Inżynierów Budownictwa powinna się nim zająć niezwłocznie, a Barbara Mikulicz-Traczyk - redaktor naczelna „Inżyniera budownictwa” stwierdziła, że będzie orędownikiem tej sprawy w swoim czasopiśmie i potwierdziła to na szkoleniu sekretarzy, dyrektorów biur i prawników izb okręgowych w Otwocku, które miało miejsce w dniach 9-10 listopada.

Leszek Kaczmarczyk

NOWA I NOWOCZESNA pomoc prawna

Jacek Gil

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie w zakresie obsługi prawnej korzysta od 1 października 2007 r. z usług Firmy Prawniczej „IUS” Artur Kosturek w Rzeszowie.

Wybór kancelarii prawnej nastąpił w trybie konkursu, do którego zaproszone zostały cztery renomowane rzeszowskie firmy prawnicze.

Kancelaria zatrudnia radców prawnych oraz aplikantów radcowskich. Prawnicy zatrudnieni w Kancelarii Prawnej specjalizują się w zakresie prawa gospodarczego, prawa cywilnego, prawa budowlanego oraz prawa własności przemysłowej i znaków towarowych.

Dwa razy w tygodniu, tj. we wtorek i czwartek radca prawny pełni dyżur w siedzibie Izby, przyjmując członków Izby

oraz udzielając porad prawnych w sprawach związanych z działalnością izby, jak i z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Firma Prawnicza „IUS” bierze również czynny udział w organizowanych przez Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa w Warszawie szkoleniach dotyczących funkcjonowania i działalności Izby oraz jej organów.

Dane adresowe:

Firma Prawnicza „IUS” w Rzeszowie,
ul. Podpromie 8a, 35-051 Rzeszów

tel. 017 85 203 85, fax. 017 853 60 85

Radca Prawny Artur Kosturek - 515 171 101

Radca Prawny Tomasz Banaś - 515 171 105

NARADA SZKOLENIOWA skarbników okręgowych izb inżynierów budownictwa

Bolesław Pałac

W dniach 28-29 września 2007 r. w Ośrodku Szkolenia Zawodowego Kadr Celnych i Skarbowych w Otwocku k. Warszawy odbyło się szkolenie skarbników izb okręgowych.

Spotkanie otworzył Skarbnik PIIB Andrzej Jaworski, który przedstawił sytuację finansowo - ekonomiczną Polskiej Izby oraz omówił politykę budżetową realizowaną w 2007 r.

Głos zabrał również prof. Zbigniew Grabowski - prezes PIIB i omówił zadania PIIB po VI Zjeździe Polskiej Izby.

Głównym celem szkolenia była praca nad nowym projektem *Zasad gospodarki finansowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa*. Dokument ten ma za zadanie określić zasady finansowania działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. W trakcie spotkania paragraf po paragrafie zostały omówione wszystkie kwestie zawarte w nowym projekcie.

Zasady gospodarki finansowej w szczególności dotyczą:

- sposobu organizowania oraz ewidencjonowania przychodów Izby,
- określenia kosztów działalności Izby,
- określenia ekwiwalentów i ryczałtów dla członków organów Izby,
- określenia kosztów odbywania podróży służbowych.

Po bardzo długiej dyskusji skarbnicy izb wnieśli szereg cennych uwag do niniejszego projektu.

Obecnie propozycja projektu *Zasad gospodarki finansowej* zostanie przedłożona na posiedzeniu Rady Krajowej PIIB, zaś jej ostateczna wersja zostanie zatwierdzona na VII Krajowym Zjeździe PIIB w czerwcu 2008 r.

Nowe *Zasady gospodarki finansowej* wejdą w życie od 1.01.2009 r.

Podczas spotkania była możliwość wymiany poglądów na różne sprawy, którymi na co dzień zajmują się skarbnicy w swoich Izbach. Na wiele pytań z zakresu gospodarki finansowej można było uzyskać fachową poradę od kompetentnych osób.

Było to kolejne bardzo udane spotkanie skarbników PIIB.

Uczestnicy szkolenia skarbników w Otwocku

Grzegorz Dubik

Koleżanki i Koledzy członkowie Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wszyscy płacimy składkę członkowską
W naszej działalności założyliśmy, że należy w ramach składki udostępnić dla
Was jak najwięcej.

Czego potrzeba do pracy w obecnej dobie inżynierowi budownictwa?

* INFORMACJI *

Czy szukałeś/szukałaś potrzebnej normy?

Czy potrzebowałeś/potrzebowałaś aktualnego aktu prawnego?

CZY WIESZ, ŻE TE INFORMACJE DOSTĘPNE SĄ NA PORTALU NASZEJ IZBY?

W zakładce PKN po zalogowaniu dostępne są normy budowlane,
UWAGA! jeśli jakiegś brakuje, napisz, uzupełnimy bazę o nowe normy.

W zakładce Serwis budowlany po zalogowaniu znajdują się
ujednoliczone obowiązujące akty prawne, a także akty archiwalne
oraz stawki, formularze, poradniki
z dziedzin: budownictwo, mieszkalnictwo, nieruchomości

* REKLAMY *

Każdy członek naszej Izby jest zatrudniony lub prowadzi własną działalność,
ewentualnie szuka lub zmienia pracę.

Zachęcamy do odwiedzania zakładki w dziale PRACA

Dam pracę, Szukam pracy, Nawiążę współpracę

Zachęcamy do zaprezentowania swojej WIZYTÓWKI

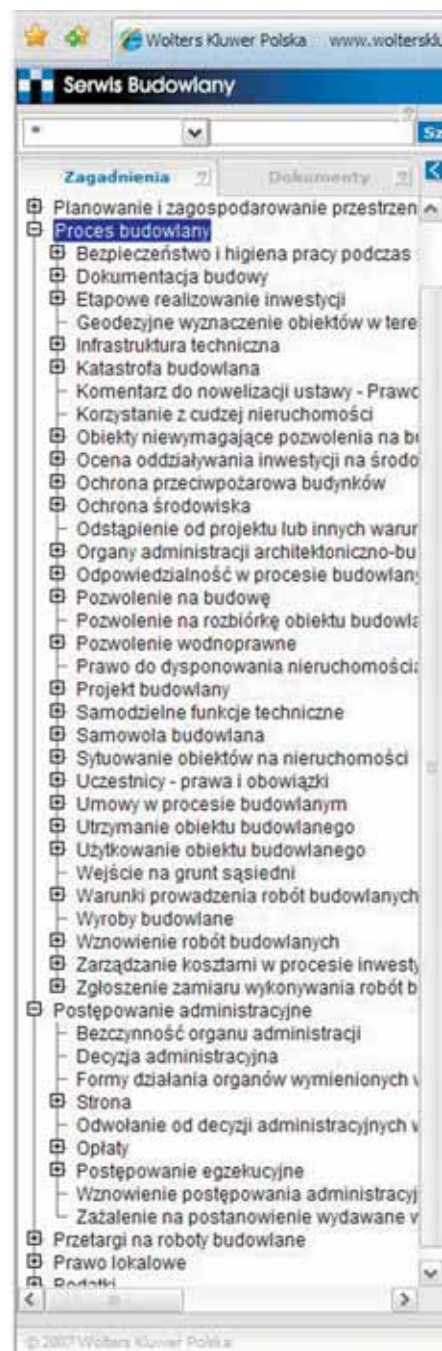
Każdy czynny członek może założyć sobie jedną wizytówkę po zalogowaniu

[Wizytówka/Wyloguj](#): Imię, Nazwisko

**Czy przekazałeś/przekazałaś swój adres email do Izby? Pamiętaj, że to najszybsza informacja
o szkoleniach i wydarzeniach w Izbie.**

Jeśli znasz kogoś, kto nie korzysta w pełni z serwisów udostępnionych na Portalu - powiedz mu o tym.

Czy wiesz, że jesteśmy Jedyną Okręgową Izbą w kraju, która poprzez
portal www.inzynier.rzeszow.pl udostępnia swoim członkom
normy PKN i „Serwis Budowlany” - ujednolicony serwis prawny.
JESTEŚ NASZYM CZŁONKIEM ZAŁOGUJ SIĘ I KORZYSTAJ Z TEGO.

wer.pl

wersja online, dzienna aktualizacja

Strona Narzędzia

powrót do wersji lokalnej

Wstecz Nowości Przybornik Ostatnie wyszukiwanie Twój Biuletyn

Nowości: akty prawne (14), orzeczenia (2), analizy (1), komentarze (1), pytania i odpowiedzi (15),

newsy

prawo budowlane
Aktualności (5)
Polecamy (5)
Przegląd prasy (14)
Zmiany w prawie (8)

analizy

Nowelizacja ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2007 r. Nr 173, poz. 1218)

komentarze

Komentarz do ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw

pytania i odpowiedzi

- Budowa magazynu na sprzęt wodny
- Doręczenie korespondencji stronie postępowania
- Inwestycja budowy domu jednorodzinnego
- Książka obiektu budowlanego dla budynku, który stanowi własność kilkudziesięciu właścicieli
- Licencjonowany zarządca nieruchomości
- Nakaz rozbioru samowolnie zrealizowanego warsztatu
- Nakaz rozbioru wobec podmiotu, który dopuścił się samowoli budowlanej na gruncie, którego nie był właścicielem
- Odstępstwo od pozwolenia na budowę w zakresie lokalizacji inwestycji
- Oплата skarbową za zmianę decyzji o warunkach zabudowy wydanej na inne cele niż mieszkaniowe
- Oplaty za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności
- Opracowanie dokumentacji projektowej na modernizację kotłowni
- Postępowanie w sprawie pozwolenia na użytkowanie pawilonu handlowego
- Pozwolenie na użytkowanie budynku motelu z restauracją
- Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko
- Warunki techniczne kuchni w mieszkaniu wielopokojowym

akty prawne

Nieruchomości (8)

Budownictwo (6)

- Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.
- Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny.
- Dz. U. z 2007 r. Nr 192, poz. 1385 Rozporządzenie z dnia 12 października 2007 r. Wykaz przedsięwzięć Euro 2012.
- Dz. U. z 2007 r. Nr 28, poz. 188 Rozporządzenie z dnia 13 lutego 2007 r. Ustalenie Programu rzeczowo-finansowego dla inwestycji drogowych realizowanych z wykorzystaniem środków Krajowego Funduszu Drogowego.
- Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. Drogi publiczne.
- Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94 Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. Transport kolejowy.
- Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.
- Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902 Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.
- Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. Postępowanie egzekucyjne w administracji.
- Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. System oceny zgodności.

orzeczenia

- II OSK 1099/2005 Tunel foliowy, niepołączony trwale z gruntem i niemający jakichkolwiek instalacji, nie odpowiada pojęciu budowli, nie może być uznany za tymczasowy obiekt budowlany i nie wymaga pozwolenia na budowę bądź dokonania zgłoszenia.
- IV SA/Wa 2211/2005 1. Nie sporządza się planów miejscowych wyłącznie dla terenów zamkniętych, a jeżeli takie tereny wchodzą w skład szerszego obszaru, to w takim planie ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych, przy czym ograniczenia w ich zagospodarowaniu, z zakazem zabudowy włącznie, mogą dotyczyć tylko stref ochronnych. Ustawa nie formułuje natomiast bezwzględnego

Aktualne na dzień: 5.11.2007 | Kontakt | Pomoc | Ustawienia

KOMUNIKAT

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy!

Dążąc do sprawniejszej obsługi osób zrzeszonych w Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa w Rzeszowie, chcielibyśmy uzupełnić brakujące dane w naszej ewidencji o numer PESEL.

Wprowadzenie numeru PESEL do bazy danych przyczyni się do szybszej weryfikacji członków Izby, ułatwiając jednocześnie kompleksową obsługę.

Ze szczególną prośbą zwracamy się do osób zrzeszonych w PDK OIIB od samego początku istnienia Izby (numery członkowskie z końcówką 01 i 02), ponieważ w składanych przez Państwa formularzach o wpis nie było rubryki - „PESEL”.

Informacje prosimy przysyłać w formie pisemnej na adres e-mail:

pdk@piib.org.pl lub dzialczlonkowski@pdk.piib.org.pl,

fax 17/ 850 77 07 lub pocztą na adres:

Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów

Za przekazywanie nam swoich danych z góry dziękujemy.

Przekazałeś swój adres E-MAIL?

Koleżanki i Koledzy!

Zwracamy się kolejny raz z apelem o przekazanie prywatnych adresów e-mail pocztą elektroniczną na adres: portal@inzynier.itl.pl.

Jako prywatny adres e-mailowy prosimy traktować adres, z którego korzystacie Państwo w domu bądź w zakładzie pracy.

Drogą elektroniczną pragniemy informować o odbywających się szkoleniach, konferencjach oraz innych ważnych wydarzeniach z branży budowlanej czy z życia Izby. Tylko w ten sposób szybko możemy do Was dotrzeć z informacją.

JAK WYDRUKOWAĆ blankiety opłat?

Polska Izba Inżynierów Budownictwa rozsyła do Państwa wraz z czasopismem „Inżynier Budownictwa” blankiety opłat do Krajowej i Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Działania te nadal będą kontynuowane przez PIIB.

Równocześnie istnieje możliwość samodzielnego wydruku blankietów opłat bezpośrednio ze strony internetowej. Z funkcji tej możecie Państwo korzystać w przypadku zagubienia blankietów lub nieterminowego ich dostarczenia przez pocztę.

Na stronie internetowej portalu

www.inzynier.rzeszow.pl

w zakładce CZŁONKOSTWO/Numery kont można wejść na wyszukiwarkę, w której należy wpisać swoje dane, czyli imię i naz-

wisko, a dla zawężenia przeszukiwania dobrze jest wybrać pole okręg: PDK - Podkarpacka - Rzeszów. Po wyszukiwaniu pojawia się pełna informacja, m.in. numer członkowski, indywidualny numer konta bankowego PIIB i indywidualny numer konta Podkarpackiej Okręgowej IIB, data ważności zaświadczenia i poniżej informacja „drukuj blankiety opłat” (fot. 1).

Po uruchomieniu funkcji „drukuj blankiety opłat” w kolejnym oknie (fot. 2) należy wpisać swój adres zamieszkania.

Blankiety opłat udostępnione są w formacie PDF. Do ich otwarcia potrzebny jest program Acrobat Reader, który jest darmowy i można go pobrać ze strony portalu, korzystając z zamieszczonego tam NIEZBĘDNIKA.

Bolesław Pałac
skarbnik PDK OIIB

Stronę przygotowuje mgr Adam Kuśmierczyk.

LISTA CZŁONKÓW

Imiona:
 Nazwisko:
 Numer członkowski:
 Okręg:
 Szukaj na liście:

Nr członkowski	Nazwisko	Imiona	Data ważności zaświadczenia
PDK/IE/1453/01	Pałac	Bolesław	31-12-2007
Nr konta PIIB Krajowa Rada:	89 1160 2244 0160 0000 0002 5749		
Nr konta Okręgowa IIB:	63 1500 0031 0096 0000 0000 1444		

[drukuj blankiety opłat](#)

11 Strona 1 11 Wyniki szukania

Fot. 1

LISTA CZŁONKÓW

Imiona	Nazwisko	Numer członkowski
Bolesław	Pałac	PDK/IE/1453/01

Blankiety opłat nie uwzględniają:
 1. Wynikłych zaległości z tytułu zawieszenia, skreślenia.
 2. Nadpłaconych składek w poprzednich okresach.

Wydrukowanie blankietów opłat:
Polska Izba Inżynierów Budownictwa Krajowa Rada
☒ Roczna składka wraz z ubezpieczeniem OC.
Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
☐ Składka za 12 miesięcy.
☐ Składka za 6 miesięcy.

Adres zamieszkania¹:

Informacja o składkach umieszczona jest [tutaj](#).

UWAGA: Plik zamieszczony jest w formacie PDF. Do jego otwarcia potrzebny jest program Acrobat Reader, który można bezpłatnie pobrać ze strony [Adobe](#).

¹ Adres zostanie dołączony do blankietu w polu: 'Nazwa zleceniodawcy'.
 Ze względu na ustawę o ochronie danych osobowych system automatycznie nie pobiera adresów zamieszkania członków przetwarzanych przez Izbę.

Fot. 2

SPOTKANIE PRZEWODNICZĄCYCH okręgowych izb Polski południowej w Krakowie

W dniach 26-27 października 2007 r. w Krakowie odbyło się cykliczne spotkanie przedstawicieli sześciu Okręgowych Izb z terenu Polski południowej.

W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele następujących Izb: Dolnośląskiej, Opolskiej, Śląskiej, Małopolskiej, Świętokrzyskiej i Podkarpackiej.

Naszą izbę reprezentowali: przewodniczący **Jerzy Kerste** oraz skarbnik **Bolesław Pałac**.

Celem tego spotkania było;

- Omówienie bieżącej sytuacji ekonomicznej i programowej w poszczególnych Izbach;
- Wymiana poglądów i różnych opinii na temat realizacji statutowych zadań Izb, w tym w szczególności przeprowadzanych egzaminów na uprawnienia budowlane oraz szkoleń specjalistycznych i ogólnych;
- Realizacja budżetów Izb w 2007 r., zamierzenia finansowe na lata następne;
- Omówienie proponowanych zmian w statucie w formie dyskusji.

Spotkanie odbyło się w bardzo przyjaznej atmosferze w nowej siedzibie MOIIB przy ul. Czarnowiejskiej w Krakowie. Gospodarz spotkania, przewodniczący MOIIB **Zygmunt Rawicki** zapoznał wszystkich gości z nową siedzibą Izby.

Druga część spotkania realizowana była w pensjonacie konferencyjnym „Skalny Dwór” na obrzeżach Parku Ojcowskiego.

Uczestnicy spotkania na zakończenie podziękowali organizatorom za bardzo miłe i dobrze zorganizowane spotkanie oraz uzgodnili, że organizatorem następnego spotkania w 2008 r. będzie Podkarpacka Izba Inżynierów Budownictwa. Do zobaczenia.

Jerzy Kerste
Bolesław Pałac

Zbigniew Plewako

O DOKUMENTOWANIU PRAKTYKI DO UPRAWNIENÍ - nie tylko dla kandydatów

Praktyka budowlana wraz z egzaminem stanowią merytoryczną podstawę do uzyskania uprawnień budowlanych i są ujęte w odpowiednie ramy przepisów. O ile właściwe przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu jest *de facto* zadaniem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, o tyle dokumentowanie praktyki budowlanej jest obowiązkiem kandydata, stwarzającym często różnego rodzaju problemy, także skutkujące niezaliczeniem jej. Niniejszy tekst jest skierowany zarówno do kandydatów ubiegających się o uprawnienia, jak i do osób kierujących praktyką - członków Izby.

Zasady ogólne

Generalnie obowiązuje zasada, iż sposób dokumentowania praktyki powinien odpowiadać przepisom, które obowiązywały w czasie jej odbywania. Oznacza to na przykład, iż praktykę obytą przed wejściem w życie przepisów wprowadzających książkę praktyki budowlanej należy dokumentować w formie zaświadczeń, zaś po - oczywiście w książce. Daty rozgraniczające te dwie formy zestawiono w tabeli. Istotne jest, iż **w książce można dokumentować praktykę odbywaną wyłącznie po dacie jej rejestracji**.

W innym trybie, omówionym dalej, odbywa się potwierdzanie odbycia praktyki za granicą (patrz tabela).

wia je pracodawca, stąd, jeśli praktyka była odbywana u różnych pracodawców, składa się kilka zaświadczeń, także odrębnie dla praktyki projektowej i wykonawczej. Ważne jest, aby zaświadczenie **wypełniać dokładnie z treścią** odpowiednich zapisów. Należy też zadbać o to, aby praktyka była zaopiniowana i potwierdzona przez osobę nadzorującą legitymującą się uprawnieniami w **odpowiedniej specjalności** (w jakiej dokumentowana jest praktyka) i zakresie, **posiadanymi w czasie odbywania praktyki**. I tak, praktykę projektową musi potwierdzić osoba z uprawnieniami bez ograniczeń do projektowania, zaś wykonawczą może osoba z uprawnieniami wykonawczymi (w ograniczonym zakresie lub bez ograniczeń).

Zatrudnienie potwierdza kierownik (dyrektor, prezes) zakładu (firmy), który nie musi mieć uprawnień budowlanych. Jeśli pracodawca (firma) przestała istnieć, to potwierdzenie zatrudnienia (zawierające odpowiednie dane) może wystawić następca prawny (np. syndyk masy upadłościowej) lub np. archiwum Urzędu Wojewódzkiego.

Książka praktyki zawodowej

Przed powstaniem Izby Inżynierów Budownictwa książki praktyk przygotowane przez kandydata rejestrowały Urzędy Wojewódzkie, tj. do dnia do 31.12.2003 r., a po tej dacie - Izby, które jednocześnie przekazywały książki w odpowiednim ukła-

Specjalność	Zaświadczenie, do:	Książka praktyki, od:
architektoniczna	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.
konstrukcyjno-budowlana	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.
drogowa	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.
mostowa	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.
kolejowa	27 stycznia 1997 r.	28 stycznia 1997 r.
wyburzeniowa	16 września 2001 r.	17 września 2001 r.
telekomunikacyjna	1 lipca 2005 r.	2 lipca 2005 r.
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.
instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych.	14 lutego 1995 r.	15 lutego 1995 r.

Zaświadczenie o przebiegu praktyki budowlanej

Zaświadczenie jednocześnie potwierdza zatrudnienie na odpowiednim stanowisku i odbycie właściwej praktyki. Wysta-

dzie. **Obie formy zarejestrowanych książek**, tzn. przygotowana przez kandydata oraz wydana przez Izbę **są aktualne**. Nie jest też istotne, która Izba okręgowa (bądź wojewoda) książkę wydała - są one ważne w całej Polsce.

Podobnie jak w odniesieniu do zaświadczeń, książki muszą być wypełniane zgodnie z treścią odpowiednich zapisów.

Regułą jest, iż **książki należy wypełniać na bieżąco i na bieżąco potwierdzać obycie praktyki**. W szczególności należy zadbać o:

- Opis zadania (projektu lub budowy) z datami rozpoczęcia i zakończenia pracy kandydata przy tym zadaniu;
- Cotygodniowe zapisy wykonanych robót oraz pełniona przez kandydata funkcja lub stanowisko w czasie wykonywania robót;
- Raz na miesiąc oraz na zakończenie zadania opinia osoby kierującej praktyką, posiadającej **właściwe** uprawnienia potwierdzona podpisem i pieczęcią.

Właściwe uprawnienia osoby kierującej praktyką to uprawnienia w specjalności, w której jest odbywana praktyka, ale też ważny jest zakres tych uprawnień. I tak, przy kierowaniu praktyką „projektową” konieczne były i są uprawnienia do projektowania bez ograniczeń. Przy kierowaniu praktyką „wykonawczą”, do dnia 02.07.2005 r. można było mieć ograniczone uprawnienia „wykonawcze”, po tej dacie - wyłącznie bez ograniczeń. Jeśli kierowanie praktyką odbywało się po 1 stycznia 2003 r. należy przedstawić kserokopię zaświadczenia przynależności do Izby w czasie kierowania. Jest często problemem dla kandydata to, aby takie ksero uzyskać (i załączyć do wniosku o nadanie uprawnień) zwłaszcza, jeśli książka nie jest prowadzona na bieżąco.

Kierujący praktyką powinien pełnić samodzielną funkcję techniczną na zadaniu, przy którym dokumentowana jest praktyka (np. projektant, kierownik budowy lub robót).

Uwagi praktyczne

- Należy wyraźnie oddzielić praktykę wykonawczą od projektowej, np. poprzez podzielenie zapisów w książce na dwie części: wykonawstwo i projekty;
- Zapisy powinny być prowadzone chronologicznie, a obiekty numerowane kolejno;
- Przy praktyce wykonawczej, charakter czynności które dokumentuje się w danym okresie powinien odpowiadać bezpośrednio wnioskowanej specjalności uprawnień i powinny być to procesy techniczne - roboty - związane z realizacją zadania. Podobnie przy praktyce projektowej. Np. nie jest taką czynnością uzgadnianie dokumentacji w urzędach, uzyskiwanie zgód i pozwoleń, czy też wielodniowe wycinki drzew i karczowanie pni (bo i takie zapisy się spotyka). Trudno też zaliczyć do praktyki czas przestoju na budowie. Będą natomiast zaliczane prace związane z organizacją placu budowy, tyczeniem i pomiarami - także inwentaryzacyjnymi, zapoznanie się z dokumentacją czy też jej kompletowaniem - w rozsądnym wymiarze czasu.

Odbywanie praktyki za granicą

Zgodnie z odpowiednimi przepisami, należy przedłożyć zaświadczenie wystawione przez pracodawcę oraz potwierdzone i zaopiniowane przez osobę nadzorującą, legitymującą się uprawnieniami w odpowiedniej specjalności i zakresie, właściwymi dla kraju, w którym praktyka jest odbywana. Podobnie jak w Polsce, należy scharakteryzować zadanie (obiekt), rodzaj

i zakres czynności technicznych które wykonywał kandydat wraz z datami rozpoczęcia i zakończenia oraz oceną wiedzy kandydata wystawioną przez osobę nadzorującą. Należy przedłożyć oryginał zaświadczenia i jego tłumaczenie na język polski.

Często dokumentowana jest praktyka realizowana w ramach pracy polskich przedsiębiorstw. W tym przypadku można przedkładać zaświadczenia, ale osoba nadzorująca musi posiadać uprawnienia obowiązujące w danym kraju, albo dokumentować praktykę w książce, zgodnie z zasadami dla praktyki polskiej.

Odpowiedzialność prawna przy dokumentowaniu praktyki budowlanej do uprawnień

Na koniec należy przypomnieć, że nadawanie uprawnień odbywa się w ramach przepisów prawa powszechnego, zgodnie z kodeksem postępowania administracyjnego (kpa). W ujęciu kpa, procedurę związaną z nadaniem uprawnień określa się mianem „sprawy”. Książka praktyki jest załącznikiem wymaganym, będącym dowodem w sprawie. Stąd też wymaga się od wszystkich zapisów zgodności z prawdą, pod rygorem odpowiedzialności karnej. W niektórych przypadkach zapisy budzą wątpliwości co do zakresu i rzetelności praktyki, a nawet co do jej faktycznego odbycia. Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna jako organ właściwy do załatwienia sprawy ma prawo wezwać w celu złożenia stosownych wyjaśnień stronę - kandydata ubiegającego się o nadanie uprawnień. Przed organem przesłuchiwanie w charakterze świadków mogą być również inne osoby, mające istotne wiadomości dla rozpatrzenia sprawy (np. kierujące praktyką, kierownicy budów). Przesłuchania odbywają się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Posiedzenie Rady PDK OIIB

W dniu 22 września br. odbyło się wyjazdowe posiedzenie Rady PDK OIIB. Posiedzenie poprzedzone było szkoleniem, które przeprowadziła **Jolanta Szewczyk** - radca prawny. Kancelaria pani Jolanty obsługuje Polską Izbę Inżynierów Budownictwa. Szkolenie dotyczyło podstawowych dokumentów formalnoprawnych funkcjonujących w naszej Izbie oraz interpretacji niektórych przepisów.

Członkowie Rady Okręgowej podczas szkolenia

DZIAŁALNOŚĆ

rzeczoznawcy budowlanego w praktyce

Rzeczoznawca budowlany w świetle prawa

Tytuł zawodowy „Rzeczoznawca budowlany” na podstawie ustawy Prawo budowlane uzyskują tylko osoby posiadające uprawnienia budowlane. Tytuł ten nadawany jest w odpowiednim zakresie, z reguły zgodnym ze specjalnością i mieszczącym się w zakresie posiadanych uprawnień. Jest to także samodzielna funkcja techniczna związana z odpowiedzialnością za jej właściwe pełnienie (art. 12 ust. 6).

W zasadzie Ustawa nie przewiduje żadnego zakresu czynności zastrzeżonych wyłącznie dla rzeczoznawcy. Wskazuje jedynie, że rzeczoznawca budowlany może sprawdzać projekty (weryfikator - art. 20 ust. 3) oraz może być powołany do komisji w przypadku katastrofy budowlanej (art. 76 ust. 2).

Zawód Rzeczoznawcy budowlanego klasyfikuje także załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 8 grudnia 2004 r. (Dz.U. z 2004 r. Nr 265, poz. 2644):

Kod: 241908

Synteza: Dokonuje oceny systemu technicznego budynków i obiektów budowlanych, zarówno nowych, jak i eksploatowanych lub wyeksploatowanych; ocenia proces budowy z punktu widzenia sztuki budowlanej i zasad bezpieczeństwa publicznego; wydaje opinie o użytych do budowy materiałach; określa ewentualne przyczyny katastrof budowlanych.

Zadania:

- zapoznawanie się z obiektem, dokumentacją techniczną i dziennikiem budowy;
- wykonywanie niezbędnych odśnieżeń i odkuć, np. stropów i ścian, odkopanie fundamentów dla umożliwienia dokonania oceny ich stanu technicznego;
- w razie potrzeby, sprawdzanie obliczeń statycznych i ich zgodności z Polskimi Normami;
- wydawanie opinii w sprawie ewentualnych odstępstw od obliczeń normatywnych;
- sprawdzanie w kontrolowanym obiekcie lub w dzienniku budowy procesu budowy i montażu, zgodności z planowanym przebiegiem budowy;
- ocena użytych materiałów i ich zgodności z dokumentacją techniczną;
- określanie stopnia zużycia wyeksploatowanych obiektów;
- dokonywanie oceny opłacalności przeprowadzonego remontu, zwłaszcza remontu kapitalnego;
- ocena zabezpieczenia nieużytkowanych obiektów;
- wydawanie opinii o przyczynach katastrof budowlanych;
- opiniowanie przestrzegania zasad bhp na budowie;
- opiniowanie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków;
- występowanie w sprawach spornych jako biegły sądowy lub ekspert stron w przypadku wydawania opinii o przyczynach katastrof budowlanych.

Można zatem uznać, że tytuł rzeczoznawcy budowlanego podkreśla szczególną wiedzę, doświadczenie i dorobek osoby posiadającej uprawnienia budowlane.

W praktyce oznacza to, że rzeczoznawca jest często ostatecznym autorytetem, którego ustalenia są przyjmowane jako określające dany problem zgodnie ze stanem faktycznym.

Nakłada to wobec tego na rzeczoznawcę nie tylko zawodową, ale i szczególną moralną odpowiedzialność za swoje słowa i czyny. Rzeczoznawca powinien kierować się:

- krytycyzmem i obiektywizmem połączonymi z umiejętnością samokontroli przy zbieraniu i ocenie informacji, w toku logicznego rozumowania lub obliczeń, a także przy formułowaniu wniosków, ocenie ich słuszności i kompletności,
- umiejętnością podejmowania decyzji - szczególnie w sytuacjach nagłych lub związanych z koniecznością podjęcia ryzyka,
- bezstronnością wyrażanych sądów.

Nie można przy tym zapomnieć o kompetencji do podjęcia odpowiednich zadań, zarówno formalnej - wynikającej z zakresu tytułu rzeczoznawcy, ale, co chyba bardziej istotne, faktycznej - ocenionej wyłącznie przez rzeczoznawcę świadomego podejmowanego zadania i swych możliwości.

Te kryteria są brane pod uwagę przy, niestety nierazdziej, ocenie pracy rzeczoznawcy przed organami dyscyplinarnymi Izby.

Oczywiście rzeczoznawca może (a często powinien) korzystać z wiedzy innych specjalistów, podzlecać badania lub pomiary albo obliczenia jednostkom specjalistycznym, korzystać ze źródeł wiedzy (literatura, artykuły, referaty itp.), poddać opracowanie ocenie innego rzeczoznawcy lub zespołu, lecz zawsze on bierze pełną odpowiedzialność za końcowy efekt pracy.

Kilka słów o ekspertyzach

Z natury rzeczy rzeczoznawcy są powołani do wyrażania swoich opinii, sporządzania ocen i ekspertyz. Na ten temat przeczytacie tylko kilka słów, gdyż w ostatnich numerach „Inżyniera Budownictwa” zamieszczono cykl artykułów poświęconych tej problematyce ze wskazaniem literatury (7-8/2007, 9/2007, 10/2007). Tym niemniej, bardziej w formie uzupełnienia niż polemiki, podaję własną propozycję zawartości i układu tego typu opracowań.

Układ treści powinien być logicznie uporządkowany i oddawać tok pracy przy wykonywaniu opracowania.

1. Strona tytułowa z tytułem, zleceniodawcą, autorami opracowania i datą zakończenia.
2. Dane ogólne:
 - podstawa formalna,
 - podstawy merytoryczne (ogłędziny, wywiady, dokumentacja projektowa oraz badań i pomiarów „zewnętrznych”, normy i literatura, wykorzystane oprogramowanie, inne dokumenty, itp.),
 - przedmiot opracowania (lokalizacja i identyfikacja obiektu),
 - cel opracowania (czemu ma służyć, na co dać odpowiedź, co rozstrzygnąć),
 - zakres opracowania (co wykonano aby osiągnąć zamierzony cel opracowania).
3. Opis stanu istniejącego:
 - opis techniczny obiektu sporządzony w zakresie

- koniecznym do właściwego zrozumienia kontekstu opracowania,
- opis stwierdzonych uszkodzeń,
 - opis odstępstw od rozwiązań projektowych,
 - opis i wyniki badań oraz pomiarów wykonanych w ramach opracowania,
 - wyniki badań i pomiarów „zewnętrznych” - przywołanych w opracowaniu.
 - obliczenia sprawdzające dla stanu istniejącego, z założeniami i wynikami, sam tok obliczeń często w załączeniu.
4. Opis stanu „docelowego” lub „porównawczego”:
- opis zamierzeń (przebudowy, zmiany warunków użytkowania, wymiany elementów itp...),
 - opis wymagań wg przepisów, norm, ustaleń kontraktowych,
 - obliczenia dla stanu docelowego, z założeniami i wynikami, sam tok obliczeń często w załączeniu.
5. Wnioski:
- ocena przyczyn uszkodzeń (z analizą zjawisk) w świetle wyników oględzin, badań, pomiarów, obliczeń)
 - ocena stanu istniejącego w świetle wymagań przepisów, użytkownika lub sztuki budowlanej,
 - kierunek i zakres wskazanych działań naprawczych, adaptacyjnych, wzmacniających
6. Zalecenia
- sposób realizacji wskazanych działań,
 - wytyczne dalszego sposobu użytkowania lub kontroli stanu obiektu.

Oczywiście nie w każdym opracowaniu znajdują się wszystkie przytoczone wyżej punkty, także ich układ w tekście może się różnić. Ale należy zapewnić, by opracowanie charakteryzowało się logiką umożliwiającą odtworzenie i weryfikację rozumowania rzeczoznawcy, jego zakres umożliwiał obiektywnie osiągnięcie celu, jakiemu ma służyć, a wnioski bezpośrednio wynikały z właściwych opisów, wyników i poczynionych ustaleń.

Tu często rzeczoznawca staje w pozycji lekarza, który poznaje pacjenta, bada go, wykonuje lub zleca badania specjalistyczne (czyli: ma opis stanu istniejącego), a następnie diagnozuje (ocenia aktualny stan i jego przyczyny - wnioski), zaleca terapię i postępowanie po leczeniu (zalecenia).

Rzeczoznawca budowlany w postępowaniu sądowym

Bardzo często praca rzeczoznawcy budowlanego jest wykorzystywana w postępowaniach sądowych. Można tutaj wyodrębnić dwie sytuacje: pierwsza, gdy opracowanie rzeczoznawcy było wykonane na zlecenie jednej ze stron w postępowaniu - wówczas rzeczoznawca może występować jako świadek, a jego opinia w postępowaniu sądowym traktowana jest jako prywatna opinia eksperta i druga, gdy rzeczoznawca jest powołany przez sąd i występuje jako „biegły” ekspert w sprawie. O ile merytorycznie zadania są podobne - chodzi o właściwą ocenę problemu, o tyle występują istotne różnice w kwestii wynagrodzenia. Jeśli praca odbywa się na zlecenie strony, to wynagrodzenie jest ustalane na zasadzie umowy cywilnoprawnej pomiędzy stronami. W przypadku pracy na zlecenie sądu - wynagrodzenie jest regulowane odpowiednim rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości (Rozp. M. S. z dn. 18.12.1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym). Określa ono stawkę za godzinę pracy biegłego i zwrot kosztów uczestnictwa w rozprawach. Sąd decyduje o określeniu liczby godzin

poświęconych na czynność biegłego i tu można napotkać przykrą niespodziankę w postaci niewspółmiernie niskiego do nakładu pracy wynagrodzenia. Z własnej praktyki wiem, iż najwygodniej jest w sądzie złożyć odpowiedni rachunek, w którym należy wyszczególnić czas poświęcony na zapoznanie się z aktami sprawy, czas i dojazdy na wizje lokalne, studium dokumentacji i literatury i wreszcie, opracowanie opinii z wnioskami i zaleceniami. Warto w tej sytuacji wszelkie czynności techniczne jak odkrywki, badania, pomiary zlecać innym podmiotom, gdyż koszty tych prac po przedłożeniu faktur, można także włączyć do składanego sądowi rachunku.

Zupełnie inną kwestią jest powoływanie przez sądy biegłych, ekspertów, którzy nie są rzeczoznawcami. Prawo daje sądom pełną niezawisłość w powoływaniu biegłych, co nieraz prowadzi do sytuacji, iż biegli nie legitymują się należytą kompetencją. Problem jest dostrzegany przez Izbę, która jedynie może apelować do sądów, aby powoływać na biegłych, osoby posiadające tytuł rzeczoznawcy.

Prawa autorskie w rzeczoznawstwie budowlanym

Poniższy tekst stanowi wyciąg z referatu mgr. Rafała Gołaty opublikowanego na III Konferencji Naukowo-Technicznej „Warsztat pracy rzeczoznawcy budowlanego”, Kielce, 24-25 kwietnia 1997 r., a także w „Inżynierii i Budownictwie” nr 6/97. Pod pojęciem „ekspertyza” należy rozumieć także oceny, opinie i orzeczenia.

Z punktu widzenia ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 1994 r. nr 24, poz. 83 z późn. zm.) istotne są, jeżeli chodzi o ekspertyzy rzeczoznawców budowlanych, dwa zagadnienia:

- 1) czy ekspertyzy takie mogą stanowić utwór w rozumieniu powyższej ustawy,
- 2) kiedy jest możliwe stosowanie 50-procentowych odliczeń kosztów uzyskania przychodów.

Do zakwalifikowania ekspertyzy rzeczoznawcy budowlanego jako utworu jest potrzebne stwierdzenie jej twórczego i indywidualnego charakteru. Otóż potencjalnie każda ekspertyza budowlana może stanowić w tym sensie przedmiot prawa autorskiego. Rzeczoznawca ma bowiem za zadanie, oceniając konkretny stan faktyczny, wydać opinię, przy której musi dokonać wielu wyborów: metody badawczej, jaką zastosuje, materiałów dowodowych, na których się oprze, faktów, które uzna za udowodnione. Musi on także sformułować konkluzję, która jego zdaniem wynika z badanego materiału, i odpowiednio ją uzasadnić, czyli z punktu widzenia prawa autorskiego musi nadać swojej ekspertyzie odpowiednią postać. Wyjątek stanowią opinie standardowe, które są opracowywane na podstawie funkcjonujących w obrocie wzorów ekspertyz. Jeżeli np. są wydawane przez samorządy zawodowe lub innego rodzaju organizacje formularze ekspertyz, które mogą ułatwić rzeczoznawcy pracę, a rzeczoznawca takimi formularzami się posługuje, w związku z czym jego praca, poza merytoryczną oceną badanego stanu faktycznego ogranicza się do zakreślania lub zapisywania odpowiednich rubryk formularza swoimi ustaleniami, to, biorąc pod uwagę nietwórczą formę takiej ekspertyzy, nie można uznać jej za przedmiot prawa autorskiego.

Aby ekspertyza mogła być uznana za utwór, musi zostać ustalona. Ustalenie oznacza przeniesienie utworu jako dobra niematerialnego, koncepcyjnego, na określony materialny nośnik, np. na kartkę papieru, albo jego rozpowszechnienie, np. przy ekspertyzie ustnej wygłoszonej publicznie przed

→ określonym gronem słuchaczy. W każdym bądź razie w celu ustalenia ekspertyza musi zostać uzewnętrzniona. Ustalenie nie wiąże się z żadnym urzędowym ani prywatnym potwierdzeniem, np. w postaci protokołu.

W wypadku napisania przez rzeczoznawcę twórczej ekspertyzy podlega ona w całości ochronie prawa autorskiego. Nie ma podstaw do wydzielania części chronionych i niechronionych, które występując samodzielnie nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego, jak np. fragmenty tekstów obowiązujących aktów prawnych. Dla ochrony ekspertyzy przez prawo autorskie nie ma to znaczenia, gdyż jest ona chroniona ze względu na twórcze zestawienie i układ materiału, a nie charakter poszczególnych jej części składowych.

Z powyższych wywodów wynika, iż ekspertyza rzeczoznawcy budowlanego może być utworem w rozumieniu prawa autorskiego. Jest to jeden z podstawowych warunków korzystania przez rzeczoznawców z odliczeń 50-procentowych kosztów uzyskania przychodów.

Do celów rozliczeń podatkowych niedopuszczalne wydaje się powoływanie specjalnych komisji, które miałyby decydować o twórczym lub nietwórczym charakterze poszczególnych ekspertyz. Jedynym organem, który ma prawo przesądzać twórczy lub nietwórczy charakter ekspertyz rzeczoznawców budowlanych jest właściwy miejscowo okręgowy sąd cywilny.

Aby w urzędzie skarbowym nie było wątpliwości, że umowa o dzieło dotyczy ekspertyzy będącej utworem, strony powinny zawrzeć w niej klauzulę odnośnie do przeniesienia praw autorskich do niej na zamawiającego, ewentualnie o udzieleniu zamawiającemu licencji na wykorzystanie ekspertyzy na określonych polach eksploatacji, wymienionych przykładowo w art. 50 ustawy o prawie autorskim (np. na zwielokrotnienie ekspertyzy, wprowadzenie jej do pamięci komputera itp.). Artykuł 22 ust. 9 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. nr 90, poz. 416 z późn. zm.) dopuszcza bowiem stosowanie 50-procentowych odliczeń kosztów uzyskania przychodów tylko w sytuacji rozporządzenia prawami autorskimi lub z tytułu umożliwienia przez uprawnionego skorzystania z przysługujących mu praw autorskich do utworu. Przyjmuje się, iż rozporządzenie następuje na skutek zawarcia umowy przenoszącej prawo, korzystanie zaś z niego dzięki odpowiedniej umowie licencyjnej. Funkcje takie spełnić może umowa o dzieło, tzn. o wykonanie ekspertyzy przez rzeczoznawcę, jeżeli zawarta w niej zostanie odpowiednia klauzula rozporządzająca lub licencyjna, np.:

§ X.

Wykonawca oświadcza, że jego prawa autorskie do wykonanego dzieła są nieograniczone i że przenosi na Zamawiającego prawa autorskie do tego dzieła i wyłączne prawa do wykorzystania dzieła, wprowadzenia do obrotu, wprowadzenia do pamięci komputera...

§ Y.

W sprawach nieunormowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu Cywilnego oraz Prawa Autorskiego.

Jeżeli jednak określony rzeczoznawca jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę i w ramach jego obowiązków pracowniczych znajduje się wydawanie ekspertyz, które mają twórczy charakter, to należy, np. przez zawarcie stosownej klauzuli do umowy o pracę, określić, jakie będą zasady rozliczania części wynagrodzenia przysługującego za twórczą ekspertyzę, gdyż w przeciwnym razie do pozostałej części wynagrodzenia z umowy o pracę takie „twórcze” przychody pracownicze będą uprawniały do zastosowania 50-procentowych odliczeń kosztów uzyskania przychodów.

Zbigniew Plewako

SPOTKANIE redaktorów naczelnych

18 października br. odbyło się w Warszawie, w siedzibie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa spotkanie redaktorów naczelnych biuletynów wydawanych przez izby okręgowe. W spotkaniu wziął udział prof. Zbigniew Grabowski - prezes PIIB, a także przedstawiciele Rady Programowej Redakcji oraz Spółka Wydawnicza „IB”. Uczestnicy spotkania przedstawiali swoje poglądy, mówili o osiągnięciach, dzielili się doświadczeniami, zgłaszali problemy. Zabierając głos w dyskusji, zwróciłem uwagę uczestników spotkania na problem: czy inżynier budownictwa jest zawodem zaufania publicznego?! Moje pytanie było uprawnione, gdyż ostatnio „Inżynier budownictwa” informował o spotkaniu prezesów samorządów zawodowych reprezentujących zawody zaufania publicznego: lekarzy, adwokatów, radców prawnych, notariuszy, architektów i innych, a wśród nich inżynierów budownictwa. Po przeczytaniu takiej informacji od razu poczułem się rażniew. Niestety, nie ma to żadnego praktycznego przełożenia. Bo o ile prawnikowi nikt nie kwestionuje jego podpisu uwiarygodniającego kopię dokumentu (nawet w sądzie), to inżyniera budownictwa traktuje się zupełnie inaczej.

Przychodzi oto inżynier do ZUDP (Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej) uzgodnić projekt i przedkłada stos załączników. Oczywiście są to kserokopie dokumentów, gdyż oryginały będą kiedyś załącznikami do wniosku o pozwolenie na budowę. Są to np.: warunki techniczne, zapewnienia dostawy mediów, decyzje o warunkach zabudowy, itp. I co się okazuje? W niektórych ZUDP inżynier może sam potwierdzić zgodność kserokopii z oryginałem, w innych zaś, prawem kaduka, żądają od niego, aby pofatygował się do: urzędu miasta lub gminy, gazowni, gestorów mediów - instytucji, które wydały oryginalne dokumenty jw., gdyż tylko one mogą potwierdzić wiarygodność kserokopii (alternatywą jest potwierdzenie notarialne).

Dlaczego tak? - pytam jednego z urzędników. A bo, inżynier, ponieważ zależy mu na uzgodnieniu, mógłby coś przekłamać, uzupełnić, zamienić. Jednym słowem, a właściwie dwoma: pełne zaufanie = zaufanie publiczne.

Wyartykułowany przeze mnie problem poparty przykładami z życia zdominował dalszą część spotkania, gdyż, jak się okazało, dotyka inżynierów budownictwa z całej Polski. Zgodziliśmy się wszyscy, że trzeba się nim zająć niezwłocznie. Pomoc obiecała Redakcja „Inżyniera budownictwa”.

Ja ze swej strony problem zasygnalizowałem już wcześniej, we wrześniu, na szkoleniu członków naszej Rady Okręgowej. Pani Jolanta Szewczyk, której kancelaria prawna obsługuje Polską Izbę Inżynierów Budownictwa i która prowadziła to szkolenie, obiecała mi osobiście, że temat sprawdzi od strony formalnoprawnej. Czekam cierpliwie i myślę, że już w następnym numerze biuletynu, będę mógł podać Czytelnikom jakieś konkrety.

Leszek Kaczmarczyk

MILIARDY dla Podkarpacia

W piątek, 5 października 2007 r. w Dębicy odbyło się spotkanie Pani Minister Rozwoju Regionalnego **Grażyny Gęsickiej** z przedsiębiorcami. Obecni byli również Wiceminister **Władysław Ortyl** oraz Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego **Bogdan Rzońca**.

Goście przekazali najnowsze informacje dotyczące podpisanych programów operacyjnych, otwierających drogę do finansowania inwestycji ze środków unijnych na Podkarpaciu.

„We wtorek, 2 października w Warszawie Komisarz ds. Polityki Regionalnej Komisji Europejskiej Danuta Hübner podpisała Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej oraz pięć regionalnych programów operacyjnych, w tym RPO Województwa Podkarpackiego. Marszałek Zygmunt Cholewiński

i podkarpackiego. W perspektywie finansowej **2007-2013** do Polski trafi **67,3 mld euro** z Unii Europejskiej. To blisko 20% unijnego budżetu przeznaczonego na politykę spójności. Nasz kraj będzie największym beneficjentem europejskich funduszy. W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego do naszego regionu spłynie **1 mld 136 mln euro**.

Na realizację Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej przeznaczono blisko **2,7 mld euro**, z czego **2,3 mld euro** pochodzi z europejskich funduszy. Województwo podkarpackie otrzyma **487,5 mln euro**.

Także we wtorek Marszałek Województwa Podkarpackiego Zygmunt Cholewiński podpisał trójstronne porozumienie o współpracy dotyczącej projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej”, który realizowany będzie w ramach

podpisał natomiast trójstronne porozumienie o współpracy dotyczącej projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej”.

Uroczyste podpisanie dokumentów odbyło się podczas zorganizowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego konferencji zatytułowanej „Dobrze się nam układa - mamy programy”. Komisarz Danuta Hübner uroczystie podpisała decyzję Komisji Europejskiej przyjmującą do realizacji pięć regionalnych programów operacyjnych dla województw: lubelskiego, lubuskiego, łódzkiego, opolskiego

Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013. Podstawowym celem projektu jest zapewnienie do końca 2013 r. dostępu do usług szerokopasmowych dla 90% gospodarstw domowych i 100% instytucji publicznych i przedsiębiorstw w pięciu województwach Polski wschodniej. Projekt ma być realizowany przy współpracy z operatorami telekomunikacyjnymi prowadzącymi działalność na terenie Polski.

(w tekście wykorzystano częściowo materiały Urzędu Marszałkowskiego w Rzeszowie)

Jacek Gil, wiceprzewodniczący PDK OIIB

www.inzynier.rzeszow.pl

W NOWEJ SZACIE

Koleżanki i Koledzy

Jak zapewne zauważyliście Państwo, dużo się dzieje na stronie, uruchomiona została większość działów i zakładkek, wypełniono treścią stałe rubryki naszego portalu. Szata portalu

zyskała w ostatnim czasie, za sprawą naszych nieocenionych koleżanek obsługujących stronę izby. Ostatnimi miesiącami dogrywały one ostateczną szatę graficzną z wykonawcą strony oraz jej funkcjonalność od strony administracyjnej.

Od strony sprawozdawczej ze statystyk wynika następujący ruch w sieci:

- wejść na stronę lipiec 4912, sierpień 4393, wrzesień 5031, październik 5991,
- korespondencja e-mailowa portalu: wysłane wiadomości 4086, /odebrane wiadomości 5473, /otrzymane potwierdzenia przeczytania - 28541. (dane na dzień 31 października 2007 r.)

RZECZOZNAWCY

Z nowości, na portalu właśnie została uruchomiona zakładka *Rzeczoznawcy*. To miejsce, gdzie pragniemy stworzyć listę kontaktów do rzeczoznawców budowlanych z naszego regionu. Rzeczoznawców prosimy o wypełnienie zamieszczonego na stronie www. formularza, (druk podania również w tym numerze biuletynu). Do podania należy dołączyć kserokopie decyzji o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego, potwierdzenia wpisu do Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych (dla uprawnień uzyskanych po 1 stycznia 1995 r.). Dokumenty prosimy przysyłać na adres izby.

WIZYTÓWKI

Jest to możliwość zaprezentowania swojej *Wizytówki* poprzez stronę portalu www.inzynier.rzeszow.pl. Intencją Zespołu ds. Portalu

The screenshot displays the homepage of the Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa. The header features a large image of a modern building and a compass. Below the header is a navigation bar with links: Aktualności, Tabie, Forum, Pobierz, and Kontakt. A search bar is located on the left. The main content area is divided into several sections:

- Witamy!**: A welcome message dated Monday, November 5, 2007.
- Tu znajdziesz to czego szukasz...**: A section titled "Serwis Budowlany" with a description of its services and a link to "ABC Serwisu".
- Zdjęcia z wycieczki**: A photo gallery titled "W wolnej chwili zachęcamy Państwa do obejrzenia zdjęć z wycieczki Budapeszt - Wiedeń - Bratysława".
- PIIB przystąpiła do Programu Foresight Polska 2020**: A news article dated October 24, 2007, about the PIIB's participation in the Foresight Poland 2020 program.
- Kurs - rzeczoznawca do spraw sanitarnohigienicznych**: A news article dated October 25, 2007, about a course for sanitary and hygienic experts.

On the right side, there is a sidebar with various links and information, including "Strefa zamknięta", "Polski Komitet Normalizacyjny", "Aktualizacja PKN", "ABC Wolters Kluwer", "Czytelnia", "Warsztat inżyniera", "Z życia Izby", and "Pamięci zasłużonym". At the bottom, there is a footer with contact information and a copyright notice for 2007.

była chęć stworzenia miejsca, w którym nasi członkowie mogliby zaprezentować siebie i swoją działalność, jak również nawiązać kontakty zawodowe z osobami zrzeszonymi w PDK OIIB jak i potencjalnymi klientami.

Zachęcamy do zamieszczania swoich wizytówek. W bazie portalu na dzień 31 października 2007 r. wizytówki zamieściło tylko 38 osób. Aby wpisać lub poprawić swoje dane w wizytówce należy się zalogować, wejść w link Wizytówka w prawym górnym rogu strony, a następnie wypełnić menu, gdzie wybieramy kolejno:

- powiat,
- specjalność (BO, IS, IE, WM, BD, BM, BK, BT, BW - można wybrać max. 3),
- zakres działalności (projektowanie, wykonawstwo, obsługa inwestycji - można wybrać max. 3),
- nazwa, adres, telefon, e-mail, www,
- treść: wpisujemy treść, jaką chcemy zamieścić w wizytówce.

PRACA

Uruchomiono na stronie także dział *PRACA*, w którym można zamieszczać ogłoszenia w kategoriach: „*Dam pracę*”; „*Szukam pracy*”; „*Nawiążę współpracę*”.

Zarówno w zakładce *Wizytówki*, jak i *Praca* funkcjonują wyszukiwarki pomagające wyszukać oferty lub kontakty wg założonych kryteriów.

GALERIE ZDJĘĆ

Ostatnim etapem tworzenia portalu były moduły informatyczne umożliwiające zamieszczanie zdjęć na stronie portalu. W wielu miejscach można zapoznać się z utworzonymi galeriami: zdjęciami ze szkoleń, z przeprowadzanych przez izbę

egzaminów na uprawnienia budowlane, ze zjazdów, z wycieczki, w której uczestniczyli nasi członkowie. W bloku *Po godzinach* zapraszamy do opisywania swoich pasji i podróży, tutaj również dwie galerie ze zdjęciami.

NIEZBĘDNIK

Na stronie portalu zamieszczono również niezbędnik informatyczny, z którego można pobrać podstawowe programy m.in.: Adobe Reader przeglądarkę dokumentów, czy darmowy program do kompresji plików.

ZACHĘCAMY jak zawsze Koleżanki i Kolegów do:

- zwiększenia aktywności na forum miejsca stworzonego do wymiany doświadczeń zawodowych, wymiany poglądów i uwag odnośnie do struktury portalu, a także pracy biura PDK OIIB,
- korzystania z Serwisu Budowlanego zawierającego ujednolicone akty prawne, analizy, komentarze, pisma urzędowe, orzeczenia, normy, wzory dokumentów, stawki i wskaźniki, bazy adresowe z dziedziny nieruchomości, budownictwa, mieszkalnictwa,
- korzystania z bazy Polskich Norm Budowlanych. Z dniem 3 października br. został podpisany aneks do umowy z Polskim Komitetem Normalizacyjnym, umożliwiający członkom PDK OIIB **zakup norm z ICS 91 i 93 z 35% rabatem**. Po wejściu w bazę polskich norm budowlanych wprowadzona została funkcja [kupuję] powodująca przejście do sklepu internetowego PKN. Zamówienia członków PDK OIIB składane listownie realizowane będą na tych samych zasadach, pod warunkiem umieszczenia poświadczenia z PDK OIIB.

Grzegorz Dubik

Bogumił Surmiak

ZAPROSZENIE

NA BEZPŁATNE SZKOLENIA

ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB

w I i II kwartale 2008 r.

Szkolenia organizowane przez PDK OIIB są bezpłatne.

„Świadectwa energetyczne budynków - ćwiczenia praktyczne” i „Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych” - dla tych szkoleń obowiązuje druk zgłoszenia.

Warunki uczestnictwa w szkoleniu „Świadectwa energetyczne budynków” i „Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych”.

- Świadectwa energetyczne budynków - **zgłoszenie udziału do dnia 08.02.2008 r.**
- Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych - **zgłoszenie udziału do dnia 30.04.2008 r.**

Szkolenie „Świadectwa energetyczne budynków” odbywać się będzie w Rzeszowie w dniach: sobota - od 9⁰⁰ - do 19⁰⁰, niedziela - od 9⁰⁰ - do 18⁰⁰.

Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych” odbywać się będą w soboty i niedziele w Rzeszowie w godzinach od 9⁰⁰ do 15⁰⁰.

Warunkiem uczestniczenia w szkoleniach bezpłatnych jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB, 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20, pokój 604 lub telefonicznie na numer 017 850 77 05 wew. 26, albo pocztą elektroniczną na adres: szkolenia@pdk.oiib.org.pl na siedem dni przed datą szkolenia.

Szkolenia bezpłatne odbywają się w Rzeszowie we wtorki od 10⁰⁰ - 14⁰⁰ oraz powtarzane w Dębicy, Jarosławiu, Krośnie i Tarnobrzegu odpowiednio w poniedziałki, środy, czwartki i piątki w godz. od 16⁰⁰ - 20⁰⁰.

UWAGA

KOLEŻANKI I KOLEDZY!!!!

Od 2007 roku prowadzimy cykl szkoleń z zakresu podstaw budownictwa, podczas których omawiamy poszczególne

elementy budynków i budowli. W każdym omawianym elemencie wykładowcy kładą nacisk na następujące zagadnienia:

- Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (rozporządzenie).
- Normy dotyczące tych elementów lub robót.
- Warunki techniczne wykonania i odbioru poszczególnych robót.
- Przepisy BHP i najczęściej występujące zagrożenia i ich skutki.
- Najczęściej popełniane błędy projektowe i wykonawcze.
- Metody skutecznej eliminacji zagrożeń.

Zwracamy się do Was o przesyłanie uwag i propozycji uatrakcyjnienia szkoleń. Piszcie do nas o interesujących zdarzeniach na budowach, których byliście świadkami lub byliście ich uczestnikami. Wasze propozycje i uwagi będą wykorzystane przez wykładowców. W pierwszym kwartale 2008 r. przedstawimy jedno szkolenie dotyczące KONSTRUKCJI STALOWYCH.

SZKOLENIA

1. ODDAWANIE DO UŻYTKOWANIA I UŻYTKOWANIE OBIEKTÓW BUDOWLANYCH

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Oddawanie do użytkowania obiektów budowlanych - obowiązki uczestników procesu budowlanego:
 - tryb zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego,
 - tryb udzielania pozwolenia na użytkowanie.
- 2) Nielegalne użytkowanie obiektów budowlanych.
- 3) Obowiązki właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego w zakresie utrzymywania i użytkowania obiektu budowlanego.
- 4) Okresowe sprawdzanie stanu technicznego obiektów budowlanych:

- rodzaje okresowych sprawdzeń stanu technicznego,
 - kwalifikacje zawodowe do wykonywania czynności sprawdzających
 - sporządzenie protokołów z okresowych kontroli stanu technicznego oraz ocen i ekspertyz technicznych.
- 5) Prowadzenie książki obiektu budowlanego.
 - 6) Zadania organów nadzoru budowlanego w zakresie zapewnienia bezpiecznego użytkowania obiektów budowlanych.
 - 7) Zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.

Szkolenie będzie prowadzić: **mgr inż. Marian Pędłowski**

Terminy:

- 14.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Dębica
 15.01.2008 - w godz. 10⁰⁰ - 14⁰⁰ Rzeszów
 16.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Jarosław
 17.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Krosno
 18.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Tarnobrzeg

2. REALIZACJA ROBÓT BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH - KONSTRUKCJE STALOWE

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Prawne podstawy prowadzenia robót
- 2) Warunki techniczne, zalecenia techniczne dot. konstrukcji stalowych.
- 3) Wymagania dla zakładów produkujących konstrukcje stalowe.
- 4) Zakres dokumentacji odbiorowej konstrukcji stalowych.
- 5) Zabezpieczenie antykorozyjne i ppoż. konstrukcji stalowych.
- 6) Konstrukcje stalowe w świetle wymogów ustawy o wyrobach budowlanych.
- 7) Warunki techniczne, zalecenia normowe dot. montażu konstrukcji stalowych.
- 8) Przepisy BHP w zakresie produkcji i montażu konstrukcji stalowych.
- 9) Najczęściej występujące zagrożenia i ich skutki.
- 10) Metody skutecznej eliminacji zagrożeń.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.

Szkolenie będą prowadzić: **mgr inż. Krzysztof Piątek, mgr inż. Dariusz Kobosz, inż. Kazimierz Kobiałka**

Terminy:

- 28.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Dębica
 29.01.2008 - w godz. 10⁰⁰ - 14⁰⁰ Rzeszów
 30.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Jarosław
 31.01.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Krosno
 01.02.2008 - w godz. 16⁰⁰ - 20⁰⁰ Tarnobrzeg

3. PREZENTACJA - WARSZTATY SZKOLENIOWE NA PROGRAMIE Zuzia

CEL WARSZTATÓW

Podnoszenie kwalifikacji kosztorysowych na programie Zuzia, dla wszystkich członków Izby, którzy zakupili już program Zuzia.

DLA KOGO

- **Kosztorysanci** branży budowlanej, drogowej, teletechniki, sanitarnej, elektrycznej.

CO ZYSKASZ

Warsztaty mają na celu wyeliminowanie wszystkich twoich problemów związanych z obsługą programu. Dodatkowo dowiesz się, jakim jest narzędziem kolejna wersja 9.x. Wszyscy, którzy mają aktualne opieki techniczne będą mieli prawo dostępu do wersji 9.x.

KWALIFIKACJE

Zapraszamy wszystkich, którzy uczestniczyli w warsztatach połączonych z zakupem programu. Dotyczy to miejscowości:

- Rzeszów,
- Krosno,
- Jarosław
- Sanok,
- Stalowa Wola,

Na pewno macie Państwo jakieś problemy dotyczące obsługi programu. Na tym warsztacie jednodniowym, będziemy rozwiązywać Wasze problemy.

GDZIE SIĘ SPOTKAMY

Miejsce szkolenia: Rzeszów, siedziba PZITB, PCK 2

Osoba prowadząca: **Piotr Widak**

CO DALEJ

Nie obawiaj się. Nie zostaniesz sam z kosztorysowaniem, poprzez warsztaty szkoleniowe nauczysz się profesjonalnie kosztorysować roboty z twojej branży. Zostaniesz wpisany do profesjonalnego serwisu www.lista.widak.pl

Termin:

9 lutego 2008 r. od godziny 9.00

4. RĘKOJMIA, GWARANCJE I UBEZPIECZENIA W BUDOWNICTWIE

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

Część I: Podstawy prawne:

Rękojmia za wady w budownictwie (wady fizyczne i wady prawne).

- Odpowiedzialność z tytułu rękojmi uczestników procesu budowlanego, zwolnienie od odpowiedzialności, modyfikacja tej odpowiedzialności.
- Uprawnienia związane z rękojmią.
- Terminy uprawnień z rękojmią za wady fizyczne i wady prawne.

- - Obowiązki korzystającego z rękojmi i sprzedawcy. Gwarancja jakości.
- Gwarancja a rękojmia.
- Obowiązki gwaranta i wykonującego uprawnienia z gwarancji.
- Terminy gwarancji i biegu gwarancji.

Część II: Działalność ubezpieczeniowa:

Ubezpieczenia kontraktów:

- Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności budowlanej
- Ubezpieczenia ryzyk budowlano-montażowych i maszyn budowlanych
- Gwarancje ubezpieczeniowe jako forma należytego wykonania kontraktu:
 - * gwarancja wadialna,
 - * gwarancja należytego wykonania kontraktu
 - * gwarancja zwrotu zaliczki
 - * gwarancja właściwego usunięcia wad lub usterek

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej architekta i inżyniera budownictwa z tytułu wykonywanego zawodu.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.

Szkolenie będą prowadzić: podstawy prawne - **radca prawny - mgr Wiesław Kujda**, ubezpieczenia - **mgr inż. Ewa Kobosz**.

Termin:

25.02.2008 - w godz. 10⁰⁰-14⁰⁰ Rzeszów

5. ŚWIADECTWA ENERGETYCZNE BUDYNKÓW - ĆWICZENIA PRAKTYCZNE

Będzie to szkolenie 16-godzinne. Wykłady i ćwiczenia odbędą się w sobotę i niedzielę tylko w Rzeszowie.

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Metodyka wykonywania obliczeń
- 2) Sporządzanie świadectwa energetycznego budynku mieszkalnego

- 3) Sporządzanie świadectwa energetycznego budynku użyteczności publicznej
- 4) Sporządzanie świadectwa energetycznego lokalu mieszkalnego

Szkolenie prowadzić będą: **inż. Barbara Nowak, dr inż. Władysław Szymański**.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe, świadectwo ukończenia szkolenia

Szkolenie odbywać się będzie tylko w Rzeszowie, Technikum Mechaniczne, ul. Hetmańska 45a.

Terminy:

08.03.2008 - w godz. 9⁰⁰- 19⁰⁰ sobota

09.03.2008 - w godz. 9⁰⁰- 18⁰⁰ niedziela

W sobotę i niedzielę bezpłatny obiad w przerwie.

UWAGA! Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej, prosimy o złożenie do dnia 08.02.2008 r. Liczba miejsc ograniczona. Liczyć się będzie data zgłoszenia.

6. LOKALIZACJA I POZWOLENIE NA BUDOWĘ DROGI PUBLICZNEJ W OPARCIU O USTAWĘ O SZCZEGÓLNYCH ZASADACH PRZYGOTOWANIA I REALIZACJI DRÓG PUBLICZNYCH

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Materiały do uzyskania lokalizacji
- 2) Zawartość wniosku i decyzji o pozwolenie

Szkolenie będzie prowadzić: **mgr inż. arch. Władysław Woźniak**.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin:

12.03.2008 - w godz. 10⁰⁰-14⁰⁰ Rzeszów

Szkolenia z kosztorysowania robót budowlano-montażowych przeprowadzone w III i IV kw br.

7. IZOLACJE TERMICZNE W BUDOWNICTWIE TRADYCYJNYM I SYSTEMOWYM - TRUDNE MIEJSCA I TRUDNE ROZWIĄZANIA

Szkolenie obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) Podstawowe zasady dotyczące projektowania izolacji termicznych w budynkach.
- 2) Mostki termiczne w budynkach tradycyjnych i systemowych.
- 3) Trudne miejsca w przyziemiu budynków i sposoby ich izolowania termicznego.
- 4) Trudne miejsca w ścianach i stropach - łącznie z kanałami dekompresji oraz zasady izolowania termicznego.
- 5) Izolacje stropodachów i dachów stromych.
- 6) Usuwanie pary wodnej o dużym ciśnieniu cząstkowym i kondensatu w różnych częściach budynku.
- 7) Wytyczne dla projektowania obiektów z tzw. poszanowaniem energii cieplnej.

Szkolenie będzie prowadzić: **dr inż. Jerzy Karyś**.
Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.

Termin:

09.04.2008 - w godz. 9⁰⁰ - 14⁰⁰ Rzeszów

8. WARSZTATY SZKOLENIOWE Z PRZEDMIAROWANIA ROBÓT BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH

Warsztaty kierowane są do początkujących kosztorysantów z branży budowlanej.

CO ZYSKASZ?

Poznasz szczegółowe zasady przedmiarowania robót budowlanych.

JAK TO SIĘ ODBĘDZIE?

WARSZTATY SZKOLENIOWE zostały podzielone na dwa etapy, które trwać będą cztery dni. Dwa dni I-etap i dwa dni II-etap.

Pierwszy etap dotyczyć będzie zagadnień przedmiarowania robót ciężkich.

Drugi etap dotyczyć będzie zagadnień przedmiarowania robót wykończeniowych.

Słuchacze otrzymają materiały szkoleniowe.
Szkolenie poprowadzi **mgr inż. Piotr Widak**.

Terminy:

17 - 18.05.2008 - w godz. 9⁰⁰ - 15⁰⁰ Rzeszów, sobota i niedziela

14 - 15.06.2008 - w godz. 9⁰⁰ - 15⁰⁰ Rzeszów, sobota i niedziela

Miejsce szkolenia: Rzeszów, siedziba PZITB, ul. PCK 2

Uwaga! Druk zgłoszenia w biuletynie i na stronie internetowej prosimy złożyć do dnia 30.04.2008 r .

Szkolenia bezpłatne

- **Dębica** w Restauracji „Stomilanka” przy ul. Ignacego Lisa 1 (stołówka Stomilu) przy restauracji duży parking.
- **Rzeszów** w siedzibie PZITB ul. PCK 2,
- **Jarosław** w Ośrodku „KOLPING” przy parafii Chrystusa Króla ul. 3 Maja 49 (naprzeciw Alberta, przy ośrodku duży parking).
- **Krosno** w stołówce huty w Krośnie ul. Tysiąclecia, przy budynku jest parking.
- **Tarnobrzeg** w sali Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3 (Budowlanka) ul. Świętej Barbary 1B.

Szkolenia z drukiem zgłoszenia

W tym numerze biuletynu załączone są druki zgłoszenia udziału w planowanych szkoleniach płatnych w Rzeszowie. Prosimy o przesyłanie wypełnionych zgłoszeń na adres PDK OIIB, 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20.

- Świadectwa energetyczne budynków - **zgłoszenie udziału do dnia 08.02.2008 r.**
- Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych - **zgłoszenie udziału do dnia 30.04.2008 r.**

Świadectwa energetyczne budynków odbywać się będą w Rzeszowie w budynku Technikum Mechanicznego, ul. Hetmańska 45a

Warsztaty szkoleniowe - z przedmiarowania robót budowlano-montażowych odbywać się będą w Rzeszowie w siedzibie PZITB, ul PCK 2.

Rzecznik Ochrony Interesu Zawodowego Członków PDK OIIB

W obecnej kadencji władz Izby 2006-2010 został powołany **Rzecznik Ochrony Interesu Zawodowego Członków PDK OIIB**. Funkcję tę pełni wiceprzewodniczący Rady PDK OIIB - **Zbigniew Detyna**.

Doświadczenie uczy, że zdecydowanie lepiej jest działać prewencyjnie, a za tym odpowiednia skuteczna pomoc Izby poprzez Rzecznika Ochrony Interesu Zawodowego Członków Izby może zapobiec ewentualnemu konfliktowi i uchronić przed procedowaniem sprawy przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej czy Sąd Dyscyplinarny, tzn. statutowe organy Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

O ile w Państwa praktyce zawodowej wystąpi potrzeba pomocy lub interwencji chroniącej interes zawodowy inżyniera budownictwa, prosimy o informacje na adres e-mailowy: pdk@piib.org.pl lub kontakt osobisty w poniedziałki od 14⁰⁰ do 17⁰⁰.

Jerzy Kerste

RZESZOWSKI KRZYWY WIEŻOWIEC¹

W połowie lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku wybudowano przy ul. Słowackiego w Rzeszowie dwa jednakowe, trzynastokondygnacyjne budynki biurowe, z przeznaczeniem: dla Rzeszowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej - na posesji nr 20 i Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego - na posesji nr 24. Projekt architektoniczny i konstrukcyjny wykonało w 1964 r. warszawskie Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa „MIASTOPROJEKT STOLICA - PÓŁNOC”. W tym samym roku rozpoczęto roboty budowlane.

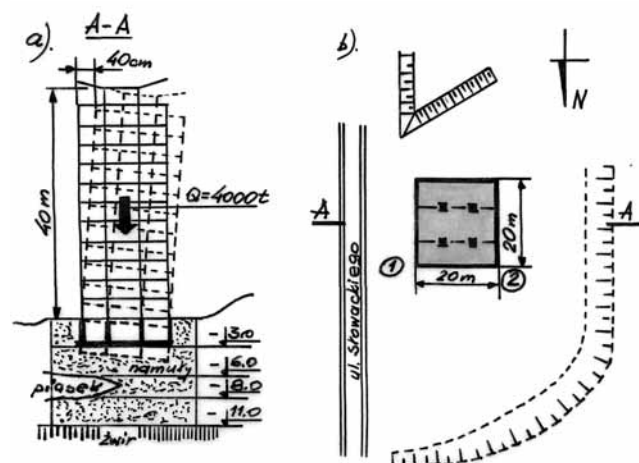
Budynki o wymiarach w planie 20 x 20 m i wysokości około 40 m mają prefabrykowaną żelbetową konstrukcję szkieletową, złożoną z ram typu H. Stropy kondygnacji nadziemnych wykonano z prefabrykowanych gęstożebrowych płyt żelbetowych o wymiarach 596 x (74 ÷ 151) x 24 cm, z wypełnieniem pustakami Ackermana o wysokości 20 cm. Usytuowane są na jednym z niższych tarasów Wiśłoka w miejscu, które w 1762 r. było zakolem tej rzeki [4]. Ponieważ w poziomie spodu fundamentów znajdują się warstwy słabych gruntów namułowych [1] obydwie wieżowce posadowiono na monolitycznych żelbetowych skrzyniach fundamentowych.

Budowa biurowca RPB przebiegała bez zakłóceń. Natomiast montując w 1965 r. szkielet budynku RSM stwierdzono wychylenie się konstrukcji z pionu. Ekipa prowadząca prace budowlane mylnie sądziła, że jest ono wynikiem nakładających się tolerancji w wykonaniu prefabrykatów i oceniła iż rektyfikacja kolejnych wyższych kondygnacji zniweluje powstałe wychylenie. Nie wzięto pod uwagę możliwości nierównomiernego osiadania słabej warstwy gruntu o znacznej miąższości. Po wykonaniu stanu surowego zamkniętego wychylenie wieżowca było tak duże, że uniemożliwiło montaż wewnętrznych wind osobowych. Wstrzymano dalsze prace budowlane i zlecono opracowanie opinii technicznej Zakładowi Badań i Doświadczeń w Rzeszowie, który podlegał Rzeszowskiemu Zjednoczeniu Budownictwa. Wykonał ją w 1966 r. inż. E. Kozłowicz - kierownik pracowni ZBiD-u, wskazując nierównomierne osiadanie jako przyczynę zaistniałego stanu. W celu wyprostowania budynku zaproponował oparcie krawędzi bardziej osiadającej na palach doprowadzonych do gruntu odpowiednio nośnego i podkopanie strony mniej osiadającej. Ponieważ taka operacja była w ówczesnych latach przedsięwzięciem trudnym i jak sądzono kapitałochłonnym, zaczęto rozważać rozbiórkę budynku, zagrażającego bezpieczeństwu otoczenia i uniemożli-

wiającego odpowiednie wykorzystanie cennego terenu w centrum miasta.

W tym czasie docelowej siedziby poszukiwało, podległe także Rzeszowskiemu Zjednoczeniu Budownictwa, Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych - dzisiejszy ELEKTROMONTAŻ. Jego dyrektor, inż. L. Chmura, przy poparciu mgr. inż. J. Urbanika - wicedyrektora RZB postanowił odkupić wieżowiec od RSM. Wykonania operacji prostowania budynku podjął się prof. dr hab. inż. S. Kuś - rzeszowiak pracujący w COBPBP „BISTYP-Warszawa”.

Wnikliwa analiza terenu wykazała, że obszar, na którym wzniesiono wieżowiec był jeszcze 200 lat wcześniej zakolem rzeki Wiśłok. W związku z tym pod skrzynią fundamentową zalegają warstwy słabych gruntów namułowych w stanie plastycznym i miękkoplastycznym. Przy czym od strony ulicy są nieco lepsze i dodatkowo występuje w nich wkładka piasku o grubości około 2 m (rys. 1a²). Ten właśnie stan zdecydował

Rys. 1. Prostowany krzywy wieżowiec: a) przekrój budynku, b) sytuacja

o przechylaniu się budynku przy dużym osiadaniu całkowitym.

W końcu w 1971 r. odchylenie wierzchołka wieżowca (o masie około 4000 ton) od pionu wynosiło ponad 40 cm, zaś osiadanie w p-cie 1 było równe 110 mm, a w p-cie 2 około 350 mm (rys. 4). Analizując wyniki badań gruntu i pomiarów osiadań oszacowano, że współczynniki podatności podłoża po przeciwnych stronach skrzyni fundamentowej różnią się trzykrotnie i wynoszą: $c_1 = 0.050 \text{ kg/cm}^3$, $c_2 = 0.017 \text{ kg/cm}^3$, a odpowiednie wartości oporu gruntu na ścinanie: $t_1 = 0.45 \text{ kg/cm}^2$, $t_2 = 0.30$

¹ Od października 2003 r. na VI piętrze tego budynku mieści się siedziba Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

² Rysunki 1, 2 i 4 zaczerpnięto z [3].

kg/cm^2 . W związku z tym graniczne obciążenie jednostkowe gruntu można było przyjąć: $\sigma_{g1} \approx 3.0 \text{ kg/cm}^2$, $\sigma_{g2} \approx 2.0 \text{ kg/cm}^2$. Oszacowano, że masa budynku po wzmocnieniu i wykończeniu zwiększy się do około 5600 ton. Z uwagi na to, że średnie obciążenie jednostkowe gruntu na koniec 1971 r. wyniosło $\sigma = 1.0 \text{ kg/cm}^2$, a po ukończeniu budowy miało osiągnąć $\sigma = 1.4 \text{ kg/cm}^2$, przewidywane współczynniki pewności $n_1 \approx 2.15$ i $n_2 \approx 1.43$ potwierdziły obawy co do nośności gruntu. Poziom wody gruntowej wykazywał duże wahania, od 3 do 7 m poniżej spodu fundamentu, co powodowało nieregularny przebieg osiadań. Grunty nośne, żwiry i piaski, zalegają na głębokości 12 m.

Zespół kierowany przez prof. Kusia rozpatrzył trzy sposoby likwidacji przechyłu wieżowca:

1. wybieranie gruntu spod mniej osiadającej części fundamentu,
2. dociążenie strony mniej osiadającej,
3. obrót za pomocą dźwigni jednoramiennej.

Sposób 1 uznano za zbyt ryzykowny ze względu na dalsze osłabienie i tak niepewnego gruntu oraz zbyt słabą płytę denną skrzyni fundamentowej.

Sposób 2 wymagałby znacznego obciążenia dodatkowego, rzędu 1000 ton, co zmniejszyłoby współczynnik pewności podłoża gruntowego.

Dlatego za rozwiązanie najlepsze uznano sposób 3, polegający na utworzeniu najpierw dźwigni jednoramiennej (rys. 2), w której podnośniki hydrauliczne o łącznej sile 1200 T, rozpięające się między głowicami pali i żebrem wystającym z podziemnej kondygnacji budynku wywołałyby moment obrotowy o wartości do 2400 Tm, przyłożony do krawędzi budynku, a jednocześnie zwiększałyby ogólną nośność podłoża gruntowego. Dopiero po sprawdzeniu efektów działania podnośników przewidywano wybieranie gruntu spod przeciwległej krawędzi płyty fundamentowej.

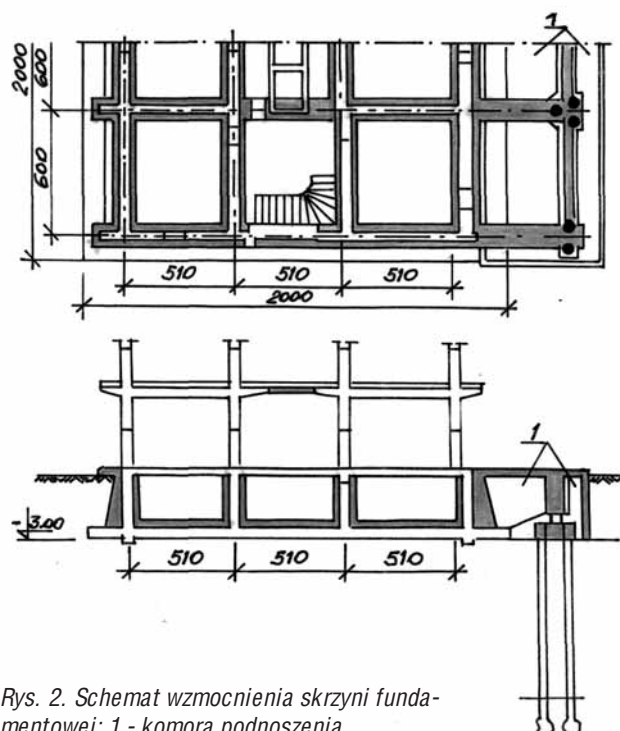
Projekt wzmocnienia i zabezpieczenia wieżowca opracowali inżynierowie E. Kozłowicz i S. Nowak z rzeszowskiego ZBiD-u, którzy uczestniczyli także w operacji jego prostowania, kierowanej przez prof. Kusia. Realizacja konstrukcji zabezpieczającej objęła niżej wymienione prace:

- wykonanie podpory palowej wraz z oczepem dolnym i ścianką oporową,
- wykonanie przepon poziomych nad II, VI i X piętrem budynku,
- wzmocnienie piwnic i fundamentu budynku wraz z wykonaniem dodatkowej konstrukcji wsporczej.

W koncepcji tej wykorzystano rozmieszczone co 6.0 m ramy szkieletu i przegrody skrzyni fundamentowej. Wzmocniono (zgodnie z rys. 2) skrzynię fundamentową, wykonano 10 pali Wolfsholza w odległości 2.0 m od krawędzi dennej płyty fundamentowej, wybetonowano powiązane ze skrzynią fundamentową wsporniki podnośne i utworzono pomieszczenie zwane komorą podnoszenia.

Zainstalowano w niej 6 podnośników o nośności 200 T każdy. Konstrukcja przepon poziomych nad II, VI i X piętrem składa się z:

- żelbetowych ściągow-wieńców usytuowanych prostopadle do ram H w dwóch pasmach po usuniętych pustakach Ackermana przy zewnętrznych słupach szkieletu,

Rys. 2. Schemat wzmocnienia skrzyni fundamentowej; 1 - komora podnoszenia

- trzech par ściągow z prętów stalowych $\Phi = 25 \text{ mm}$ (rys. 3), usytuowanych prostopadle do ściągow-wieńców po obu stronach rygli ram zewnętrznych i jednej wewnętrznej (zastosowanie ściągu w drugiej ramie wewnętrznej uniemożliwiłoby eksploatację szybu windowego). Ściągi naprężono równomiernie po obu stronach rygli, do uzyskania wstępnego naciągu około 2 T.

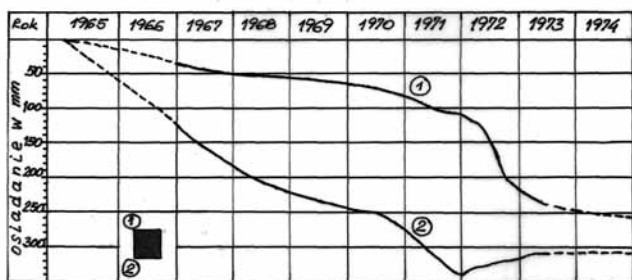
Dla skutecznego ściągnięcia dwóch rzędów ram H uciągniono połączenie środkowe ich rygli żelbetowymi belkami rozpięającymi, betonowanymi „na mokro”.

Rys. 3. Fragment ściągu stalowego nad VI piętrem

Operację prostowania wieżowca rozpoczęto 6. I. 1972 r., gdy przechylenie płyty fundamentowej wynosiło 230 mm, przy osiadaniu w punktach 1 i 2 wynoszącym odpowiednio 110 i 340 mm. Po trzech miesiącach pomiarów osiadań, przy nieprzerwanej pracy siłowników, wykonano analizę przebiegu konsolidacji podłoża i na jej podstawie podkopano stopniowo

- mniej osiadającą część skrzyni fundamentowej na odległość około 1.0 m od krawędzi płyty dennej. Od tego czasu rozpoczął się proces intensywnego prostowania budynku, który wszedł w fazę zanikania w połowie 1973 r., gdy pochylenie płyty fundamentowej zmniejszyło się do 70 mm przy osiadaniu w punktach 1 i 2 równym odpowiednio 240 i 310 mm. Zastosowanie kontrolowanej pracy siłowników pozwoliło na sterowanie procesem obrotu budynku, który doprowadził w 1974 r. do zredukowania przechyłu dennej płyty skrzyni fundamentowej do 55 mm przy ustabilizowaniu osiadania w punktach 1 i 2 do wartości: 255 i 310 mm, przy osiadaniu średnim około 280 mm (rys. 4). W ten sposób zmniejszono wychylenie wierzchołka budynku do około 110 mm, to znaczy

Rys. 4. Przebieg procesu prostowania budynku w czasie

do około 1/360 jego wysokości i umożliwiono użytkowanie obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Obecnie w eksploatowanym bezawaryjnie od ponad 30 lat biurowcu (fot. na okładce Biuletynu) wykonuje się

termorenowację ścian zewnętrznych, a jedynym utrudnieniem dla użytkowników jest ograniczenie poruszania się jednej z dwóch wind od poziomu pierwszego piętra.

Przeprowadzony skutecznie zabieg prostowania rzeszowskiego krzywego wieżowca wskazał możliwość i opłacalność tego rodzaju działania, a zastosowaną metodę można wykorzystywać w innych podobnych przypadkach prostowania pochylających się budowli.

Serdecznie dziękuję Profesorowi Kusiowi i Inżynierowi Kozłowiczowi za umożliwienie wykorzystania ich opracowań i udzielenie szczegółowych wyjaśnień dotyczących przebiegu wyżej opisanej operacji prostowania wieżowca.

Jerzy Kerste
przewodniczący PDK OIIB

Literatura:

- [1] Kotula F.: *Tamten Rzeszów*. Mitel, Rzeszów 2003, s. 46-47.
- [2] Kozłowicz E., Nowak S.: *Projekt wzmocnienia i zabezpieczenia wieżowca*. Dokumentacja techniczna wykonana w Zakładzie Badań i Doświadczeń Rzeszowskiego Zjednoczenia Budownictwa.
- [3] Kuś S., Kowalewski Z., Oleśniewicz A.: *Wyprostowanie przechylonego budynku w Rzeszowie*. Referaty seminarium: Geotechnika w budownictwie lądowym. Rzeszów 1974, s. 146-155.
- [4] *Mapa Wiedemanna z 1762 r.*

TURNIEJ BEZ NAS..., A SZKODA...

TURNIEJ NIEPODLEGŁOŚCI 2007
- II mistrzostw woj. podkarpackiego
w tenisie stołowym
branży ogólnobudowlanej
pod patronatem JM Rektora
Politechniki Rzeszowskiej
prof. dra hab. inż.
Andrzeja SOBKOWIAKA

Organizatorzy imprezy:

- 1) Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej

- 2) Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Rzeszowskiej
- 3) Akademicki Związek Sportowy Politechniki Rzeszowskiej

11 listopada 2007 r. godz. 9.00 - hala sportowa Politechniki Rzeszowskiej przy ul. Poznańskiej (Miasteczko Akademickie)

Impreza została zorganizowana po raz drugi i... martwi organizatorów bardzo małe zainteresowanie ze strony naszego budowlanego środowiska. Na imprezę stawili się tylko dwóch zawodników.

Organizatorzy już dzisiaj zapraszają na rok następny
- 11 listopada 2008 r.

Informacje na temat imprezy na stronie internetowej www.prz.rzeszow.pl/pingpong i na stronie portalu.

PRZEPISY PRAWNE

regulujące postępowanie w sprawach dyscyplinarnych prowadzonych wobec członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa

Artur Kosturek

I. Wstęp

Ustawa z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U. z 2001 roku, nr 5, poz. 42 z późniejszymi zmianami) pośród innych zadań zleconych samorządowi inżynierów budownictwa, wymienia także prowadzenie postępowań w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej członków samorządu (art. 8 punkt 10 ustawy).

Postępowanie dyscyplinarne prowadzone jest przez utworzone ustawowo organy samorządu zawodowego w postaci rzeczników odpowiedzialności zawodowej oraz sądy dyscyplinarne.

II. Regulacja postępowania dyscyplinarnego w ustawie samorządowej

Szczegółowy tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego określony został w rozdziale 5 ustawy: „Odpowiedzialność dyscyplinarna” oraz w wydanym na podstawie delegacji zawartej w art. 56 Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 31 października 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2002 r., nr 194, poz. 1635).

Ustawa samorządowa z 15 grudnia 2000 roku wyraźnie rozdziela odpowiedzialność dyscyplinarną od odpowiedzialności zawodowej inżyniera (art. 45 ust.2) dokonała również zróżnicowania przepisów prawnych mających zastosowanie przy prowadzeniu postępowania przez rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sądy dyscyplinarne. I tak w art. 11 ust. 1 ustawy samorządowej określono, iż do postępowania w sprawach indywidualnych uregulowanych w ustawie, z wyjątkiem spraw dyscyplinarnych, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, że w sprawach odpowiedzialności zawodowej inżynierów budownictwa, będących niewątpliwie sprawami o charakterze indywidualnym organy samorządu zawodowego stosować winny przepisy Kpa. Kodeks ten nie ma jednak nigdy nawet odpowiedniego zastosowania w postępowaniu dyscyplinarnym, prowadzonym w stosunku do członków samorządu.

Rozdział 5 Ustawy z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów i inżynierów budownictwa oraz urbanistów reguluje jedynie ogólne zasady rządzące postępowaniem dyscyplinarnym. W rozdziale tym znalazły się przepisy dotyczące podziału postępowania dyscyplinarnego, które składa się z trzech etapów:

- 1) postępowania wyjaśniającego,
- 2) postępowania przed sądem dyscyplinarnym i
- 3) postępowania wykonawczego.

Ustawa określa także moment wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i podmioty uprawnione do złożenia stosownego wniosku o jego wszczęcie, wskazuje także podmiot będący oskarżycielem w postępowaniu dyscyplinarnym, którym w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym jest okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej, zaś przed Krajowym Sądem Dyscyplinarnym w sprawach członków organów Krajowej Izby - Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

W art. 48 wskazano również strony postępowania dyscyplinarnego, do których ustawodawca zalicza oskarżyciela, obwinionego i pokrzywdzonego. Ustawa również określa zasady ustanawiania obrońców dla osób obwinionych w postępowaniu dyscyplinarnym. W art. 52 znajdziemy przepisy dotyczące przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, a w art. 54 ust. 1 określono kary, jakie nakładać może okręgowy sąd dyscyplinarny w sprawach dyscyplinarnych, do których należą: upomnienie, nagana, zawieszenie na okres do dwóch lat w prawach członka izby oraz skreślenie z listy członków izby. W kolejnych przepisach wskazano sposób składania środków odwoławczych od orzeczeń okręgowego sądu dyscyplinarnego oraz mechanizm zatarcia wpisu o ukaranie, z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej.

III. Przepisy wykonawcze do ustawy samorządowej dotyczące postępowania dyscyplinarnego

Art. 56 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów zawiera delegację dla Ministra Infrastruktury do ustanowienia w trybie rozporzą-

→ dzenia szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych.

Rozporządzenie takie zostało wydane 31 października 2002 roku (Dz. U. z 2002 roku nr 194 poz. 1635). W akcie tym znajduje się uszczegółowienie trybu i zasad prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, z uwzględnieniem takich zagadnień jak zasady dotyczące stron i obrońców, sposobu prowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz postępowania przed sądem pierwszej instancji, szczegółowy tryb postępowania odwoławczego, zasady wykonania orzeczeń. Nadto Rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące wznowienia postępowania oraz kosztów postępowania.

IV. Stosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym przepisów Kodeksu postępowania karnego

Oba akty prawne, tj. Ustawa z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, a także Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 31 października 2002 roku w sprawach szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, w zasadzie wyczerpują przepisy regulujące postępowanie dyscyplinarne w stosunku do członków tych samorządów zawodowych. Ustawa odsyła jednak w niektórych sprawach do przepisów Kodeksu postępowania karnego. I tak, zgodnie z art. 51 ust. 2 postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza, jeżeli zaszła okoliczność, która według Kodeksu postępowania karnego wyłącza ściganie. Przepisem, który wskazuje okoliczności wyłączające ściganie, zgodnie z Kodeksem postępowania karnego jest art. 17 tegoż Kodeksu. Z uwagi na specyfikę postępowania dyscyplinarnego, prowadzone przez organy samorządu zawodowego inżynierów budownictwa przepis ten winien być stosowany odpowiednio. Zgodnie z art. 17 § 1 Kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

1) przewinienia dyscyplinarnego nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia,

2) czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego lub ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa,

3) społeczna szkodliwość czynu jest znikoma,

4) ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze,

5) oskarżony zmarł,

6) nastąpiło przedawnienie karalności,

7) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się,

8) sprawca nie podlega orzecznictwu sądów dyscyplinarnych danego samorządu zawodowego,

9) brak skargi uprawnionego rzecznika odpowiedzialności zawodowej,

10) zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie.

W postępowaniu dyscyplinarnym przed samorządami zawodowymi nie znajduje zastosowania art. 17 § 1 punkt 10, zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy brak wymaganego zezwolenia na ściganie lub wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej. Ponieważ w postępowaniu dyscyplinarnym inżynierów budownictwa brak jest tzw. przewinień dyscyplinarnych o charakterze wnioskowym, jak też nie zachodzą sytuacje, w których ściganie członków samorządu zawodowego wymagało zezwolenia uprawnionego organu władzy, przepis ten nie znajduje zastosowania w postępowaniu dyscyplinarnym. Przepisy art. 17 §1 Kpk winny znaleźć zastosowanie na każdym etapie postępowania dyscyplinarnego o charakterze rozpoznawczym, a także na etapie postępowania wyjaśniającego, prowadzonego przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej. Zawsze wówczas, gdy zachodzi jedna z okoliczności wyłączających ściganie zgodnie z art. 17 § 1 Kpk, właściwy organ, tj. rzecznik odpowiedzialności zawodowej bądź sąd dyscyplinarny, winien podjąć decyzję o odmowie wszczęcia postępowania, a po - jeżeli postępowanie zostało wszczęte przed ujawnieniem się takiej okoliczności - o umorzeniu postępowania. Ustawa z 15 grudnia 2002 roku o samorządach zawodowych architektów inżynierów budownictwa i urbanistów, odsyła do przepisów Kodeksu postępowania karnego także w art. 54 ust. 2. Zgodnie z tym przepisem, okręgowy sąd dyscyplinarny może wzywać i przesłuchiwać świadków oraz biegłych, z zachowaniem przepisów postępowania karnego.

Przepisy Kodeksu postępowania karnego dotyczące trybu wzywania i przesłuchiwania świadków oraz biegłych, które winien stosować okręgowy sąd dyscyplinarny, to *głównie przepisy rozdziałów 21 i 22 działu V*. Przepisy te uzupełnia nadto Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 roku (Dz. U. z 2003 roku nr 108 poz. 1022) w sprawie szczegółowych zasad i trybu doręczania pism sądowych w postępowaniu karnym. Rozporządzenie to znajduje zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym w stosunku do członków samorządu inżynierów budownictwa, w odniesieniu do zasad i trybu doręczania pism stronom i innym uczestnikom postępowania dyscyplinarnego przed okręgowym sądem dyscyplinarnym. Ponadto w postępowaniu tym należy stosować, w odniesieniu do świadków i biegłych Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 24 czerwca 2003 roku w sprawie warunków i trybu usprawiedliwiania niestawienia oskarżonych, świadków i innych uczestników postępowania karnego z powodu choroby oraz sposobu wyznaczania lekarzy uprawnionych do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na przesłuchanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie. Rozporządzenie to wydane na podstawie delegacji zawartej w art. 117 § 4 Kpk określa warunki i tryb usprawiedliwiania niestawienia w wezwanie w postępowaniu karnym z powodu choroby świadków i innych uczestników postępowania karnego. Z uwagi na stosowanie, zgodnie z art. 54 ust. 2 ustawy samorządowej, przepisów Kpk do wzywania i przesłuchiwania świadków oraz biegłych w postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym, w stosunku do tych uczestników postępowania, Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 24 czerwca 2003 roku winno być stosowane przez okręgowe sądy dyscyplinarne.

V. Inne przepisy znajdujące zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym

W postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym w stosunku do członków samorządu inżynierów budownictwa, oczywiście znajdzie również zastosowanie Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności, organy samorządu prowadzące postępowanie dyscyplinarne mają obowiązek stosować przepisy stanowiące gwarancje ochrony wolności, praw i obowiązków człowieka i obywatela.

Dotyczy to zasady domniemania niewinności, zgodnie z którą każdego uważa się za niewinnego dopóki jego wina nie zostanie stwierdzona prawomocnym wyrokiem sądu. Odnosi się to także do zasady sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy bezstronny i niezawisły sąd.

W postępowaniu przed organami samorządu zawodowego inżynierów budownictwa będą miały zatem wprost zastosowanie przepisy rozdziału drugiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a szczególnie art. 42 ust. 3 i art. 45.

Ponieważ zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej jest Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia, w postępowaniu dyscyplinarnym inżynierów budownictwa znajdują niekiedy zastosowanie ratyfikowane przez Polskę umowy międzynarodowe, a w szczególności Europejska konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 4 listopada 1950 roku (tzw. „konwencja rzymska”).

Zwłaszcza art. 6 Konwencji o tytule „Prawo do rzetelnego procesu sądowego” znajdzie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przez organy samorządowe.

W przepisie tym stwierdzono, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie, przez niezawisły i bezstronny sąd, ustanowiony ustawą przy rozstrzygnięciu o jego prawach i obowiązkach.

Artykuł ten określa również zasady uchylenia jawności rozpraw przed sądem, a to z uwagi na zasadę jawności obowiązującą w każdym, praworządnie prowadzonym postępowaniu.

W ustępie 2 artykułu 6, określona została zasada domniemania niewinności, zgodnie z którą każdego oskarżonego o popełnienie czynu zagrożonego karą uważa się za niewinnego, do czasu udowodnienia mu winy zgodnie z ustawą.

Przepis art. 6 ust. 3 Konwencji wskazuje również podstawowe gwarancje procesowe osoby obwinionej o popełnienie czynu zagrożonego karą. Chodzi tu w szczególności o prawo do informacji o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko danej osobie oskarżenia, zapewnienie odpowiedniego czasu i możliwości do przygotowania obrony, prawa do ustanowienia obrońcy, a w pewnych sytuacjach do bezpłatnego korzystania z pomocy obrońcy, prawa do przesłuchiwania świadków oskarżenia i obrony, a niekiedy prawa do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza.

VI. Konieczność dostosowania przepisów wewnętrznych samorządu inżynierów budownictwa do przepisów prawa powszechnie obowiązującego

Wymienione akty prawne, w postaci Ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 31 października 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów, jak też w ograniczonym zakresie przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, wyczerpują przepisy prawne, jakie stosować winny organy samorządu inżynierów budownictwa w postępowaniu dyscyplinarnym.

Podkreślenia wymaga, iż przepisy prawa wewnętrznego uchwalane przez organy samorządu zawodowego nie mogą odnosić się w żaden sposób do tematyki postępowania dyscyplinarnego, jeżeli zmieniałyby zasady i tryb prowadzenia tego postępowania. Organ samorządu zawodowego nie są również uprawnione do uchwalania przepisów, które w jakikolwiek sposób rozszerzałyby zakres regulacji ustawowej bądź aktów wykonawczych do ustawy.

Powyższa uwaga odnosi się w szczególności do treści § 6 ust. 3 Regulaminu Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, poprawionego i uzupełnionego przez II Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa z 13 i 14 czerwca 2003 roku. W przepisie uchwalonym przez II Krajowy Zjazd PIIB wskazano, iż w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy o samorządach zawodowych oraz Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury, w postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach o przewinienia dyscyplinarne sąd stosować winien Kodeks postępowania karnego. Stwierdzenie to nie znajduje żadnego uzasadnienia w obowiązującej materii prawnej. Kpk, nie może być bowiem stosowany przez sądy dyscyplinarne w odniesieniu do innych spraw, niż okoliczności wyłączające ściganie, które stanowią podstawę do odmowy wszczęcia postępowania lub jego umorzenia oraz w odniesieniu do zasad i trybu wzywania i przesłuchiwanie świadków oraz biegłych. Inne przepisy Kodeksu postępowania karnego, wbrew zapisom § 6 ust. 3 uchwały „Regulamin Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych PIIB”, nie znajdują nigdy zastosowania w postępowaniu dyscyplinarnym. Ta sama uwaga odnosi się do § 5 ust. 3 Regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej PIIB poprawionego i uzupełnionego przez V Krajowy Zjazd PIIB w dniach 23-24 czerwca 2006 roku. W przepisie tym stwierdzono, iż *w sprawach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy i rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego*. Norma ta w sposób oczywisty sprzeczna jest z treścią art. 51 ust. 2 oraz art. 54 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 roku i nie może znaleźć

→ zastosowania w praktyce działania rzeczników odpowiedzialności zawodowej. Należy podkreślić, iż zgodnie z ogólnymi zasadami poprawnej legislacji, przepisy stanowiące regulację wewnętrzną w ramach danej korporacji zawodowej, nie mogą wykraczać poza delegację zawartą w ustawie, jak też nie mogą być sprzeczne z zasadami określonymi w ustawie bądź przepisach wykonawczych do ustawy. Organy samorządu zawodowego nie mogą zatem normować postępowania dyscyplinarnego w sposób odmienny, niż czyni to Ustawa bądź Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 31 października 2002 roku. Organy samorządowe nie mogą również w drodze uchwał rozszerzać zakresu przepisów, jakie stosować można w postępowaniu dyscyplinarnym.

Zakaz regulacji sprzecznej z ustawą bądź wykraczającej poza delegację zawartą w ustawie z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów został wprost wyrażony w orzeczeniach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 17 maja 2005 roku, VII SA/Wa 891/2004 oraz VII SA/Wa 898/2004. Wyroki te, mimo że wprost nie odnoszą się do przepisów dotyczących postępowania dyscyplinarnego, wyrażają ogólną zasadę, zgodnie z którą przepisy prawa wewnętrznego mogą regulować określoną materię jedynie w ramach delegacji

ustawowej i nie mogą ingerować w przepisy prawa rangi ustawy bądź rozporządzenia. Każda uchwała wykraczająca poza delegację zawartą w ustawie jako nieważna, nie może być podstawą rozstrzygnięć przez organy samorządowe. Zatem wbrew stwierdzeniom zawartym w § 6 ust. 3 Regulaminu Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych PIIIB oraz § 5 ust. 3 Regulaminu Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej PIIIB, przepisy Kodeksu postępowania karnego nie znajdują w praktyce działania sądów i rzeczników zastosowania w innym zakresie, niż wskazany w art. 51 ust. 2 i art. 54 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistyki.

Powyższe uwagi wskazują na potrzebę ponownej analizy przepisów wewnątrzkorporacyjnych i podjęcie przez właściwe organy statutowe decyzji, które dostosują uchwalone niegdyś uchwały do obowiązującego ustawodawstwa.

Autor artykułu jest byłym sędzią, obecnie radcą prawnym prowadzącym samodzielną praktykę prawniczą. Od 1 października 2007 r. Firma Prawnicza „IUS” Artura Kos-turka prowadzi obsługę prawną Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Szkolenie i narady sekretarzy, dyrektorów oraz pracowników izb okręgowych

Szkolenie odbyło się w dniach 9-10 listopada br. w Otwocku k. Warszawy.

Spotkanie rozpoczął sekretarz PIIIB dr inż. **Janusz Rymśa**. Omówił program narady, a następnie przekazał mikrofon prof. **Zbigniewowi Grabowskiemu** - prezesowi PIIIB, który przedstawił zadania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w II kadencji.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania propozycji zmian w podstawowych dokumentach takich jak: statut, regulamin PIIIB, regulamin izb okręgowych itp.

Dokumenty te były analizowane w miarę szczegółowo punkt po punkcie. Niektóre zagadnienia wzbudzały wiele emocji. Część prawników i przedstawicieli izb okręgowych uważała np., że regulaminowa propozycja zapisu umożliwiająca zjazdowi krajowemu uchylanie ustaw zjazdów okręgowych jest niezgodna z ustawą. Przesądziło jednak stanowisko p. Zająca - prawnika, którego kancelaria obsługuje PIIIB, że ustawa mówi o organizowaniu pracy izby i to jest jeden z przejawów tej organizacji właśnie.

Dużo kontrowersji wzbudziła też sprawa definicji „osoby funkcyjnej” w izbie i zasady niełączenia kilku funkcji. Według interpretacji p. Zająca osoby funkcyjne to m.in. delegaci na zjazdy okręgowe i krajowy, członkowie rad okręgowych i rady krajowej itd. Doszło do pewnego paradoksu, gdyż wychodząc z tego założenia i pierwotnych zapisów proponowanych zmian, np. delegat na zjazd okręgowy nie mógłby być wybrany do rady okręgowej czy na delegata na zjazd krajowy. Na moje pytanie: czy naprawdę tego chcemy?! i wniosek aby sprawę uporządkować - zgodzono się z tym i zmieniono propozycję zapisów w regulaminach.

Osobiście uważam, że temat załatwiono bardzo szybko i pobieżnie, nie dając możliwości na spokojne zastanowienie się nad omawianą problematyką.

Byłem przekonany, że narada nada stosowny kierunek, aby można było do zjazdu krajowego wypracować ostateczną wersję dokumentów. Moje przeświadczenie wypływało i z tego, że otrzymaliśmy informację od kol. przewodniczącego Rady Okręgowej, którą potwierdził na piśmie skierowanym do delegatów, iż do 10 grudnia jest czas na składanie propozycji zmian zapisów w dokumentach podstawowych izby.

Tymczasem dyskusję w Otwocku zamknięto stwierdzeniem, że zebrane tam grono jest najbardziej kompetentne i wypracowane w ekspresowym tempie zmiany zostaną zarekomendowane do przyjęcia przez zjazd. Nic dodać nic ująć.

Po wyczerpaniu części merytorycznej dr inż. Janusz Rymśa wygłosił bardzo ciekawy wykład o Leonardzie da Vinci, który jak się okazuje, czuł się bardziej inżynierem niż malarzem.

Drugi dzień obrad poświęcony był sprawom organizacyjnym. Prezentowano:

1. moduł rejestru osób, którym Izba nadała uprawnienia budowlane oraz tytuł rzeczoznawcy budowlanego,
2. nowy moduł internetowej wyszukiwarki członków PIIIB -blankiety opłat,
3. zmiany w funkcjonowaniu Biuletynu Informacji Publicznej.

Omówiono też rozliczanie delegacji służbowych, a **Barbara Mikulicz-Traczyk** - redaktor naczelna „Inżyniera Budownictwa” przedstawiła plany wydawnicze „IB” i jego kolportaż z korespondencją masową w 2008 roku.

Leszek Kaczmarczyk

POWIATOWY KONKURS ARCHITEKTONICZNY w Stalowej Woli

Marian Pędłowski

Marcela Bednarczyk odbiera od Antoniego Błądka - Starosty Stalowowskiego - statuetkę za budynek mieszkalny jednorodzinny

Zofia Majka - Zastępca PWINB w Rzeszowie

Zarząd Powiatu Stalowowskiego uchwala z dnia 17 kwietnia 2007 roku ustanowił Konkurs Architektoniczny o nagrodę „STALOWOWOLSKIEJ ZŁOTEJ STRZECHY”. Patronat honorowy objął Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Rzeszowie. Celem konkursu jest promowanie i nagradzanie inwestorów, projektantów oraz wykonawców obiektów budowlanych na terenie powiatu stalowowskiego, wyróżniających się stylem, formą architektoniczną, programem użytkowym itp. To także promocja powiatu przyjaznego inwestorom, projektantom i wykonawcom. **Tego rodzaju konkurs jest pierwszym w kraju, zorganizowanym przez samorząd powiatowy, we współdziałaniu z administracją rządową,** tj. Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Stalowej Woli.

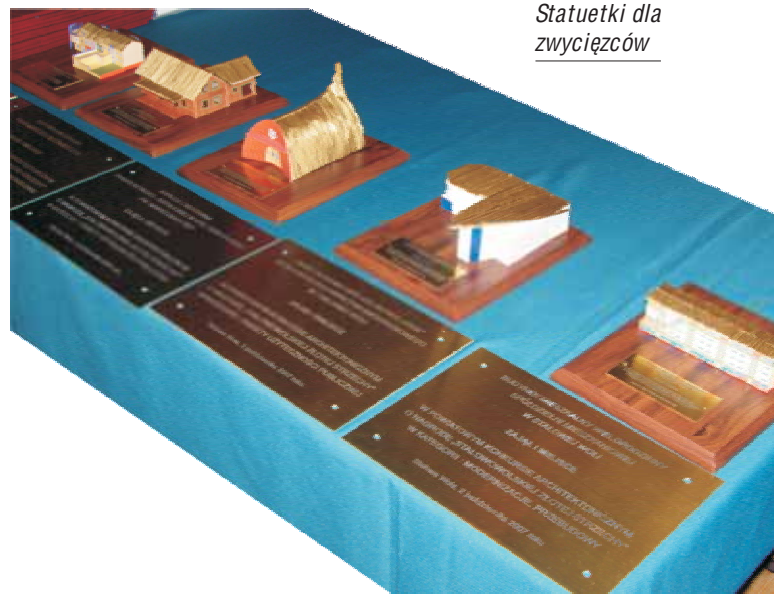
Konkurs będzie organizowany corocznie na terenie powiatu stalowowskiego, obejmuje obiekty budowlane, wybudowane w ostatnich pięciu latach, w czterech kategoriach:

- 1) budynki mieszkalne jednorodzinne,
- 2) budynki mieszkalne wielorodzinne,
- 3) obiekty użyteczności publicznej,
- 4) obiekty modernizowane, przebudowywane itp.

Rozstrzygnięcia konkursu dokonała Kapituła, w skład której weszli między innymi: Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Stalowej Woli, przedstawiciel Starosty Stalowowskiego, Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów.

W poszczególnych kategoriach pierwsze miejsca zajęli: Marcela Bednarczyk, Spółdzielnia Budownictwa Mieszkaniowego w Stalowej Woli (w dwóch kategoriach), Parafia Rzymskokatolicka w Woli Rzeszyckiej oraz Spółdzielnia Mieszkaniowa w Stalowej Woli.

2 października 2007 roku, podczas uroczystej sesji Rady Powiatu Stalowowskiego, odbyło się ogłoszenie wyników i wręczenie nagród pierwszej edycji konkursu. Wręczenia nagród: dyplomów, statuetek oraz mosiężnych tablic pamiątkowych (do zamocowania na zwycięskich budynkach), certyfikatów dla projektantów i wykonawców oraz podziękowań dla pozostałych uczestników konkursu dokonali: Ryszard Andres - Przewodniczący Rady Powiatu Stalowowskiego oraz Antoni Błądek - Starosta Stalowowski. W uroczystości uczestniczyła Zofia Majka - Zastępca Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Rzeszowie - honorowego patrona konkursu.

Statuetki dla zwycięzców

NOWA SIEDZIBA MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Po kilkumiesięcznej adaptacji budynku kupionego w centrum Krakowa przy ul. Czarnowiejskiej 80, biuro MOIIB przeprowadziło się w dniu 25 czerwca br. do nowej, własnej siedziby¹.

W pełni klimatyzowany budynek (patrz fotografia niżej) o powierzchni użytkowej ok. 480 m² oprócz recepcji, pomieszczeń dla pracowników biura, organów statutowych Izby i terenowego biura „Hanzy Brokers” posiada dużą salę konferencyjną - którą przesuwną ścianką można podzielić na

dwie mniejsze. Otoczony jest parkingiem na kilkanaście samochodów osobowych. W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się niewielki i tani, dobrze wyposażony hotel.

3 września nastąpiło uroczyste otwarcie siedziby. Budynek został poświęcony przez ks. kardynała **Stanisława Dziwisza** - metropolitę krakowskiego, a wstęgę uroczystie przecięli **Zbigniew Grabowski** - prezes PIIB oraz **Zygmunt Rawicki** - przewodniczący MOIIB.

Nowa siedziba MOIIB przy ul. Czarnowiejskiej 80 w Krakowie

¹ Izba Małopolska jest piątą Izbą Okręgową posiadającą własną siedzibę. Oprócz niej własne siedziby posiadają Izby: Podlaska, Kujawsko-Pomorska, Łódzka i Dolnośląska.

Uczestnicy uroczystości w sali konferencyjnej nowej siedziby MOIIB

W uroczystości m.in. uczestniczyli: W. Starowicz - wiceprezydent m. Krakowa, E. Gabrys - dyrektor Wydziału Infrastruktury Małopolskiego U.W., S. Górski - dyrektor Wydziału Architektury i Urbanistyki m. Krakowa, J. Żbik - Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, B. Czarakiewicz - przewodniczący Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów, Z. Richter - prezes NOT-u w Krakowie, W. Piwkowski - prezes PZITB, przewodniczący Izb Okręgowych - Opolskiej, Podkarpackiej, Śląskiej i Świętokrzyskiej oraz prezesi zagranicznych izb inżynierskich - z Bratysławy, Koszyc, Miskolca, Ostrawy i Pragi.

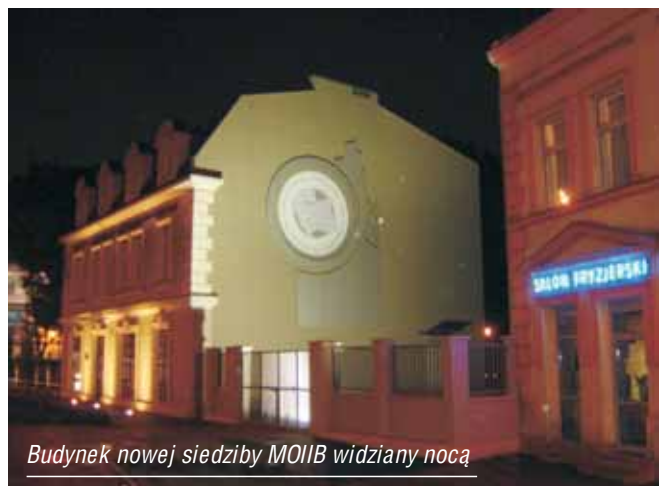
Jerzy Kerste

Pozdrowienia i życzenia wraz z upominkiem od koleżanek i kolegów z Podkarpacia przekazuje przewodniczący PDK OIIB

Uroczystość otwarcia nowej siedziby MOIIB; od lewej: ks. kard. S. Dziwisz, W. Starowicz, W. Piwkowski, Z. Grabowski, Z. Rawicki - przewodniczący MOIIB

Budynek nowej siedziby MOIIB widziany nocą

Doradca Energetyczny

WSZYSTKO O:

- Dyrektywie 2002/91/EC
- Efektywności energetycznej budynków
- Paszportach energetycznych

www.doradcaenergetyczny.pl

Od redakcji „Doradcy Energetycznego”

Służyć informacją i integrować środowisko doradców energetycznych

Jerzy Wierzbowski

„Doradca Energetyczny” to nowa witryna internetowa skierowana do środowiska audytorów i doradców energetycznych, osób zamierzających nimi zostać, a także ich profesjonalnych partnerów z branży budowlanej i branż instalacyjnych.

Rozpoczynamy działalność w ważnym momencie dla tej grupy zawodowej. Od kilku lat rozwijają się działania termomodernizacyjne w budownictwie, m.in. w powiązaniu z Ustawą o wspieraniu przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Od wielu miesięcy trwały, wzbudzając wiele emocji, prace nad projektem Ustawy o systemie oceny energetycznej budynków, wynikającej z Dyrektywy Unii Europejskiej 2002/91/EC. Ostatnio Ministerstwo Budownictwa dość niespodziewanie postanowiło większość zapisów tworzonej samodzielnej ustawy włączyć do ustawy Prawo budowlane. Tym niemniej postanowienia wspomnianej dyrektywy muszą być wprowadzone w życie.

W związku z powyższym powstała i działa, a w najbliższych miesiącach zdecydowanie powiększy się i przekształci grupa zawodowa doradców i audytorów energetycznych działających w odniesieniu do budownictwa mieszkalnego i użyteczności publicznej.

By pomóc tej grupie specjalistów w wykonywaniu zadań zawodowych wydawnictwo Instalator Polski rozpoczęło we wrześniu 2006 r. kilka przedsięwzięć pod wspólną nazwą „Doradca Energetyczny”. Chodzi o skojarzone ze sobą branżowe czasopismo dla fachowców, newsletter oraz portal internetowy. Będą one informowały systematycznie o wydarzeniach branżowych, takich jak targi, konferencje i szkolenia, o pojawiających się ustawach, rozporządzeniach oraz normach związanych z obszarem działalności audytorów energetycznych. Będą w nich publikowane wywiady z kluczowymi dla branży postaciami, artykuły fachowe, porady techniczne, organizacyjne i prawne. Będą również prezentowane różnorodne doświadczenia zawodowe audytorów i doradców energetycznych. W myśl hasła „Wszystko, czego potrzebujecie”.

Zakładamy, że będziemy tworzyć newsletter i czasopismo dla doradców energetycznych, ale i w ścisłej współpracy z nimi, uwzględniając ich doświadczenia zawodowe, popularyzując przykłady usprawniające codzienną działalność zawodową, pobudzając do dyskusji i wymiany informacji. Pragniemy sprzyjać nawiązywaniu i utrzymywaniu kontaktów przez Czytelników zarówno przez naszą stronę internetową, jak i bezpośrednio, z wykorzystaniem możliwości, jakie stwarzają sieć informatyczna i poczta elektroniczna.

W imieniu wydawnictwa i własnym zachęcam do korzystania z naszej strony internetowej i czasopisma oraz do współpracy przy ich tworzeniu.

Informacja dotycząca wpłat członkowskich

W PDK OIIB wszyscy obecni członkowie (jak również nowo przyjmowani) posiadają w obecnej chwili indywidualne konta bankowe służące do dokonywania wpłat członkowskich.

Jedno konto indywidualne dotyczy wpłat do Izby Okręgowej, drugie konto dotyczy wpłat do Izby Krajowej.

Członkowie Izby otrzymują z wyprzedzeniem ok. 2-miesięcznym blankiety wpłaty na składki okręgowe i krajowe. Blankiety rozsyłane są tylko raz w roku wraz z czasopismem „Inżynier Budownictwa” dla członków, którym kończy się ważność ubezpieczenia o.c.

Proszę o dokonywanie wpłat **tylko na indywidualne konta** co najmniej 2 tygodnie przed upływem terminu ważności zaświadczenia.

W przypadku braku dostępu do indywidualnych kont proszę o kontakt z działem członkowskim PDK OIIB.

Skarbnik PDK OIIB
Bolesław Pałac

DOM PASYWNY: idea i realizacja

Większość energii zużywanej obecnie na Ziemi pochodzi z szybko wyczerpujących się nieodnawialnych źródeł. Dotyczy to takich surowców energetycznych jak węgiel, ropa naftowa i gaz ziemny. Konieczne jest więc oszczędzanie energii w fazie jej przetwarzania oraz użytkowania. Najlepszym sposobem na to jest poszukiwanie takich rozwiązań, by wykorzystując te same zasoby energetyczne zaspokoić znacznie więcej potrzeb. Ponieważ dotychczas znaczna część (w Europie ok. 40%) całkowitego zużycia energii przypadła na eksploatację obiektów budowlanych, to właśnie w tej dziedzinie warto poszukiwać rozwiązań energooszczędnych. Szczególnym przypadkiem budynków energooszczędnych (czy też efektywnych energetycznie) są domy pasywne, w których straty ciepła są tak małe, że nie jest konieczne wykorzystanie do ich ogrzewania tradycyjnie stosowanych zewnętrznych źródeł ciepła.

Standard domu pasywnego wyznaczył dr Wolfgang Feist. W 1988 r. on i prof. Bo Adamson na Uniwersytecie Lund zdefiniowali dom, który może obyć się bez ogrzewania. Osiemnaście lat temu twórcy idei domu pasywnego postavili sobie za cel takie pomniejszenie strat ciepła budynku, aby prawie nie potrzebował ogrzewania. Zapotrzebowanie na ciepło (znacznie zredukowane) miało być pokrywane dzięki wykorzystaniu odnawialnych źródeł naturalnych, w tym energii słonecznej.

Aby to osiągnąć określono standardy wznoszenia budynków pasywnych. W 1991 r. wybudowano pierwszy dom pasywny w Darmstadt, w Niemczech. Przez następne piętnaście lat idea domu pasywnego była konsekwentnie wdrażana. Obecnie jest już zrealizowanych ponad 3 tysiące takich domów. Idea budynków pasywnych stosowana jest z powodzeniem również w realizacjach domów wielorodzinnych i obiektów usługowych.

Pokazowy dom pasywny firmy Kettner-Haus w Schkortitz

Dom pasywny wzniesiony w lekkiej technologii z prefabrykowanych elementów w szkieletie drewnianym firmy WeberHaus (1999 rok), zrealizowany wówczas jako eksperymentalny z zastosowaniem wszelkich nowinek technologicznych, obecnie już szeroko dostępnych. Dom ten zaprojektowano pod hasłem „oszczędzać energię w zgodzie ze środowiskiem i naturą”. Oprócz zastosowania nowoczesnych rozwiązań i urządzeń technicznych oraz zapewnienia doskonałej izolacyjności, obiekt ten został wyposażony dodatkowo w tzw. „pakiet środowiskowy”, który obejmuje instalację odzysku wody deszczowej, najnowocześniejszą instalację gazową oraz urządzenia solarne

W 1996 r. został utworzony Instytut Domów Pasywnych (Passivhaus Institut) w Darmstadt. Działa on pod kierownictwem dr Wolfganga Feista, jako niezależna jednostka badawcza skupiająca naukowców z różnych dziedzin. Opracowują oni rozwiązania energooszczędne dla budownictwa, pomagają również we wdrażaniu idei domów pasywnych, opracowując komponenty do ich realizacji. Instytut organizuje

Dom pasywny firmy Variotec (2006 r.). Zastosowane tu nowatorskie rozwiązania izolacyjne oraz wodna metoda odzysku ciepła połączona z gruntowymi zbiornikami zbliżają ten dom do „zero energetycznego”

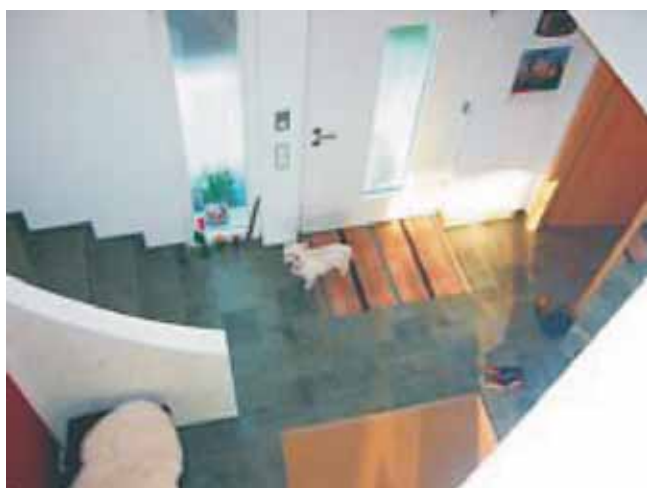
Dom pokazowy firmy Hebel Haus (1998 r.). Niewielki dom o zwartej bryle. Jeden z pierwszych domów pasywnych, wzniesiony w tradycyjnej technologii murowej z betonu komórkowego z zastosowaniem masywnych materiałów izolacyjnych. Zwarta bryła budynku, wysokie poddasze i płasko nachylony dach tworzą idealne proporcje między powierzchnią powłoki a przestrzenią mieszkaniową

konferencje, szkolenia i targi z zakresu budownictwa pasywnego.

Idea domu pasywnego zyskuje coraz większą liczbę zwolenników. W pierwszej konferencji zorganizowanej w Darmstadt w 1996 r. wzięło udział 200 zapaleńców i sceptyków nowej idei. W tegorocznej konferencji Domów Pasywnych w Hanowerze uczestniczyli już naukowcy z całego

Dom jednorodzinny w Chemnitz (2006 r.). Konsekwentnie zrealizowana koncepcja budynku pasywnego: bryła o doskonałych proporcjach przegród zewnętrznych do kubatury, dobrze izolowana północna ściana, całkowicie pozbawiona okien. Pozostałe ściany o dużych przeszkleniach o odpowiednich parametrach, maksymalnie wykorzystują pasywne zyski ciepła od słońca

Indywidualny dom pasywny w Crimmitschau (2005 r.). Dom o tradycyjnej architekturze i nowoczesnym rozwiązaniu technologicznym. Dzięki dobremu projektowi uzyskano wysoki komfort zamieszkania, doskonały mikroklimat wnętrza i niskie opłaty

świata. Domy pasywne budowane są już w USA, Chinach, Rosji, a także w Polsce.

Oczywiście najwięcej takich obiektów zbudowano u naszych zachodnich sąsiadów, w Niemczech, gdzie ta idea powstała. Na corocznych targach budownictwa pasywnego Passivhaustagung można zapoznać się z ofertą materiałowo-technologiczną. Swoje produkty, tworzone z myślą o zastosowaniach w domach pasywnych, przedstawiają duże firmy produkujące materiały budowlane, jak Xella, Wienerberger, Viessman, a także zapaleńcy-wynalazcy, którzy tworzą systemy wznoszenia budynków pasywnych. Dom pasywny można bowiem zrealizować, stosując różne technologie i komponenty.

W latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku na terenie Niemiec zaczęły powstawać pierwsze inwestycje, głównie

obiekty pokazowe firm oferujących „domy gotowe”. Firmy takie jak WeberHaus i Hebel Haus zaprezentowały swoim klientom energooszczędną alternatywę dla budownictwa tradycyjnego.

Wraz ze wzrostem cen energii ideą domów pasywnych zainteresowało się wielu prywatnych inwestorów. Świadomość oszczędności kosztów jak również komfortu zamieszkania w domu pasywnym jest coraz większa. Instytut Domów Pasywnych w Darmstadt organizuje coroczne tzw. dni otwarte zrealizowanych obiektów. Stwarzają one możliwość przekonania się o bardzo korzystnych warunkach klimatycznych w domu pasywnym, a także sposobność przeprowadzenia bezpośrednich rozmów z inwestorami. Charakterystyczne jest zadowolenie mieszkańców z klimatu uzyskanego w domu, jak

również radość z bardzo niskich rachunków za ogrzewanie, mimo że (z drugiej strony) dom pasywny jest droższy w realizacji, np. w Niemczech o 10%.

Idea domów pasywnych sprawdza się w praktyce. Dom pasywny zużywa przy zwykłej eksploatacji nie więcej niż ok. 1,5 litra oleju opałowego lub 1,5 m³ gazu (15 kWh) na 1 m² powierzchni mieszkalnej w ciągu roku, co daje około 90% oszczędności w stosunku do średniego zapotrzebowania na ciepło domów tradycyjnie budowanych. Jest to jednocześnie cztery razy mniej niż potrzebuje dom niskoenergetyczny (50-70 kWh/m² na rok).

Dom pasywny jest rozwinięciem idei domu niskoenergetycznego. Charakteryzuje się przede wszystkim wybitną izolacyjnością cieplną, optymalizacją wykorzystania energii słonecznej i kontrolowaniem wentylacji z zastosowaniem systemu odzysku ciepła. Z punktu widzenia końcowego bilansu ważna jest wzajemna korelacja pozyskiwania i oddawania ciepła. Oddawanie ciepła zachodzi w związku z wymianą powietrza (wentylacja) i transmisją (straty ciepła przez przegrody zewnętrzne: ściany, okna, dachy). Pozyskiwanie ciepła odbywa się kilkoma sposobami. W grę wchodzi: zyski wewnętrzne (ciepło ludzi, zwierząt, urządzeń gospodarstwa domowego itp.), pasywne pozyskiwanie energii słonecznej przez przeszklenia południowych fasad oraz odzysk ciepła z wentylacji poprzez zastosowanie wymienników w instalacjach. W domach o niedostatecznej izolacyjności straty transmisyjne są tak duże, że zyski słoneczne i wewnętrzne są całkowicie pomijane. W domu pasywnym natomiast pasywne zyski solarne są optymalizowane dzięki zastosowaniu od strony południowej okien o starannie dobranej charakterystyce, a straty transmisyjne są drastycznie zredukowane dzięki użyciu bardzo skutecznej izolacji cieplnej oraz zwartej formie domu. Straty ciepła zachodzące w systemie wentylacji są zmniejszane przez wymienniki ciepła.

Charakterystyczna dla domów pasywnych jest kompleksowość rozwiązań. Stosuje się ściśle powiązanie osiągnięć technologicznych i skojarzonych z nimi urządzeń oraz systemów (baterie słoneczne, wymienniki ciepła, nowoczesne układy wentylacyjne), z zastosowaniem materiałów i wyrobów budowlanych o wysokiej jakości i wyjątkowo korzystnych współczynnikach przenikania ciepła (materiały konstrukcyjne, izolacyjne, przeszklenia, stolarka, elementy ocieplenia dachów).

Rozwiązania architektoniczne domów pasywnych są zawsze podporządkowane oszczędnościom energetycznym. Przy doborze bryły budynku uwzględnia się wiedzę i potrzeby wynikające z założeń energetycznych (kształt i zawartość). Formowanie otworów okiennych odbywa się według zasad architektury solarnej - tzn. otwarcie domu na południe i minimalizowanie przeszkleń od północy. W kształtowaniu funkcji preferuje się otwarte wnętrza ułatwiające wentylację. Projekty domów pasywnych winny również uwzględniać wiedzę

z dziedziny komfortu klimatycznego, jak również i współczesnych potrzeb psychosocjologicznych człowieka.

W Polsce również rośnie świadomość energetyczna, inwestorzy indywidualni poszukują nowych rozwiązań, dostępne są materiały, które można zastosować w realizacji domów pasywnych, podejmowane są także próby pierwszych realizacji. Niestety, rozwiązania materiałowo-technologiczne domu pasywnego są jeszcze na naszym rynku dużo droższe od rozwiązań tradycyjnych. Biorąc za przykład rynek niemiecki, różnice te powinny się w najbliższych latach wyraźnie zmniejszać. Dziś najlepsze proporcje zwiększonych nakładów finansowych do uzyskanych oszczędności energetycznych można uzyskać w przypadku realizacji domów niskoenergetycznych, tzw. 3- i 7-litrowych. W terminie tym zawiera się charakterystyczne dla takich obiektów roczne zużycie oleju opałowego przypadające na 1 m² powierzchni użytkowej.

Tekst i zdjęcia:

dr inż. arch Ludwika Juchniewicz-Lipińska

INFO

Dr inż. arch. Ludwika Juchniewicz-Lipińska

- studiowała na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej (dyplom w 1989 r.). W latach

1990-1996 była związana z tą uczelnią jako asystent, a następnie od 1997 do 2006 r. jako adiunkt w Katedrze Projektowania Architektury Mieszkaniowej Wydziału Architektury. Od 1995 r. wraz z mężem Miłoszem Lipińskim prowadzi biuro projektowe M&L Lipińscy - Lipińscy Domy, które specjalizuje się w projektowaniu energooszczędnych domów jednorodzinnych. Pracownia ma także na swoim koncie projekt i realizację domu pasywnego pozytywnie zaopiniowanego przez Instytut Domów Pasywnych w Darmstadt. Dom został zaprezentowany na międzynarodowej konferencji budynków pasywnych w Bregenz (2007 r.).

WIADUKT DROGOWY W STAŁOWEJ WOLI NAGRODZONY W OGÓLNOPOLSKIM KONKURSIE BUDOWA ROKU

Nowy wiadukt drogowy w Stalowej Woli otrzymał nagrodę II stopnia w konkursie Budowa Roku 2006. Budowa została zgłoszona do konkursu pod nazwą: **Wiadukt drogowy w ciągu nowej ulicy kd7-sk5-kd9 na skrzyżowaniu z trasą podskarpową, w rejonie ul. Polnej wraz z dojazdami, ciągami pieszymi, odwodnieniem i oświetleniem ulicznym oraz przebudową sieci uzbrojenia terenu.**

Inwestorem budowl jest **Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Oddział w Rzeszowie**, a wykonawcą firma **MOTA-ENGIL POLSKA S.A.**

Konkurs Budowa Roku organizowany jest corocznie przez Zarząd Główny Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa przy współudziale Ministerstwa Budownictwa oraz Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. Jego

celem jest wyłonienie obiektów budowlanych, na których osiągnięto wyróżniające się wyniki realizacyjne.

Do konkursu mogą być zgłaszane obiekty budowlane lub procesy inwestycyjne (również modernizacyjne) z różnych rodzajów budownictwa. Zgłoszeń do konkursu mogą dokonywać jednostki uczestniczące w procesie budowlanym, z polską osobowością prawną, a więc inwestorzy bezpośredni przygotowujący inwestycję do realizacji (w tym developerzy, lub służby samorządów terytorialnych) oraz wykonawcy robót budowlano-montażowych. Nagrody i wyróżnienia są przyznawane jednostkom zgłaszającym.

Ogólnopolskim konkursem kieruje Komitet Organizacyjny powołany przez Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa spośród członków Związku oraz instytucji współorganizujących i sponsorujących.

Dla każdego rodzaju budownictwa przewidziane są nagrody I, II i III stopnia.

Nowy, piękny i kolorowy wiadukt w Stalowej Woli łączy odcinki ul. Polnej przeciętej trasą podskarpową, nową obwodnicą miasta. Docelowo wiadukt ma prowadzić ruch od ronda na ul. Sandomierskiej przez ul. Graniczną do nowego osiedla Karnaty ponad trasą Podskarpową.

Długość całkowita wiaduku wynosi 207,05 m, w tym długość przęseł $17.0 + 23.0 + 35.0 + 45.0 + 35.0 + 23.0 + 17.0$ m, szerokość wiaduku 13,38 m. Konstrukcją nośną jest ustrój belkowy ciągły, na jednej podporze w układzie ramowym ze słupem, na pozostałych podparty przegubowo-przesuwnie. Trzy środkowe przęsła są sprężone. Dwa przęsła skrajne żelbetowe. Posadowienie pośrednie na palach $\varnothing 120$. Obciążenie projektowe Klasa „B” wg PN-84/S-10030.

Grzegorz Dubik

Kompleksowe i energooszczędne systemy grzewcze do zastosowania w budownictwie i przemyśle

Logistyka

Finansowanie

Leasing

Zespół doradczy ds. kontraktów

Akademia Viessmann

Serwis

Oprogramowanie

Internet

Materiały reklamowe

Reklama prasowa

Sponsoring sportowy

Ochrona środowiska

Viessmann sp. z o.o.
53-015 Wrocław, ul. Karkonoska 65
tel. 071/ 36 07 100, fax 071/ 36 07 101

Infolinia serwisowa:
tel. 801/ 081 999; 032/ 22 20 370

www.viessmann.pl

VIESSMANN

climate of innovation

Projektowanie

Materiały pomocnicze
i podstawowe
wydanie 2007

Szanowni Państwo

Mamy przyjemność zaprosić do współpracy osoby zajmujące się:

- projektowaniem,
- architekturą,
- wykonywaniem audytów energetycznych,

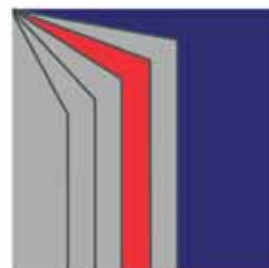
a także zajmujące się wszelką działalnością w branży techniki grzewczej.

Informujemy, że przygotowaliśmy nowe wydanie materiałów do projektowania. Stanowią je:

- zestaw zeszytów dotyczących różnych dziedzin w branży techniki grzewczej,
- cenniki,
- CD z danymi technicznymi, wytycznymi do projektowania oraz rysunkami w formacie DWG,
- bieżące informacje o wdrażanych produktach

W celu otrzymania ww. materiałów prosimy wypełnioną ankietę przesłać na adres:

Adolf Mirowski
Doradca Techniczny Projektanta
Viessmann Sp. z o.o.
ul. Gen. Ziętki 126
41-400 Mysłowice
fax: 032/2220 445
e-mail: moa@viessmann.com
moa@viessmann.org.pl

Prosimy o wypełnienie poniższej ankiety

imię i nazwisko:

nazwa firmy:

adres firmowy (ulica):

kod poczt. i miejscowość:

województwo: , powiat:

NIP:

e-mail:

tel.: , fax:

telefon komórkowy:

adres prywatny* (ulica):

kod poczt. i miejscowość:

e-mail:

tel.: , fax:

telefon komórkowy:

* podanie danych zalecane

Prosimy o zaznaczenie rodzaju wykonywanej działalności

☐ Projektant branży grzewczej i ciepłowniczej

☐ Projektant w innej branży — proszę podać:

.....

☐ Architekt

☐ Audytor energetyczny

☐ Inne — proszę opisać:

.....

.....

.....
podpis

Informujemy, że złożenie podpisu na niniejszym formularzu uznajemy jako wyrażenie zgody na przechowywanie oraz przetwarzanie zawartych w nich danych osobowych w bazie firmy Viessmann

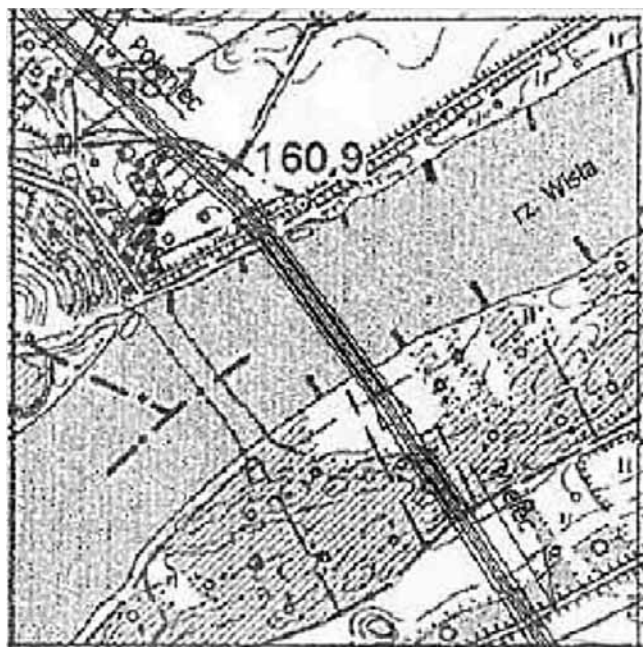

Wojciech Płaza

OKNO na świat

Korzystając z uprzejmości Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zamieszczamy artykuł pt.: „Okno na świat”, jaki ukazał się w nr 3/2007 Biuletynu Świętokrzyskiej Izby. W artykule opisano temat przyszłej budowy mostu na Wiśle, który połączy nasze województwa. W kolejnym numerze biuletynu PDK OIIB przedstawimy podkarpacki punkt widzenia tego tematu.

- W ubiegłym roku rząd na wniosek Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, przeznaczył pieniądze na rozwój województw wschodniej Polski, w tym także regionu świętokrzyskiego. Aby stworzyć warunki do tego rozwoju w naszym województwie, w tym także możliwości ekspansji podmiotów gospodarczych do wschodniej części kraju oraz na Ukrainę, Białoruś i do państw bałkańskich, Świętokrzyski Zarząd Dróg Wojewódzkich, złożył w ministerstwie projekt powiązania komunikacyjnego naszego regionu z województwem podkarpackim, przez nowo projektowaną przeprawę przez Wisłę w pobliżu Połańca - mówi **Wojciech Płaza**, dyrektor ŚZDW.

Ma to być powiązanie powiatu staszowskiego z miejscowościami powiatu mieleckiego, gdzie po latach zastoju, powstały liczne firmy, z którymi mogłyby w większym stopniu współpracować podmioty naszego regionu, a mieszkańcy miejscowości nadwiślańskich mogliby znaleźć pracę m.in. w Mielcu. Kłopoty komunikacyjne utrudniają te kontakty. Bo do Mielca i dalej do Rzeszowa trzeba jeździć przez Szczucin lub przez Nagnajów, choć z Połańca do Mielca przez Wisłę jest kilkanaście kilometrów.

Wspólna inicjatywa zarządów województw świętokrzyskiego i podkarpackiego znalazła uznanie w stolicy i projekt przeprawy został zaakceptowany przez rząd. Jak powiedział dyr. W. Płaza, niedługo zostanie ogłoszony przetarg na koncepcję, jest już studium rozpoznawcze wykonane przez Instytut Dróg i Mostów, wskazujące trasę, parametry przeprawy i węzła nadwiślańskiego oraz efektywność ekonomiczną tej inwestycji. Oblicza się, że w okresie początkowym przez nowy most na Wiśle przejeżdżać będzie 6 tysięcy pojazdów na dobę. Uwzględnia się także, iż przez węzeł koło Połańca przejeżdżać będą samochody zdążające na Śląsk przez Chmielnik i Jędrzejów. Dlatego w programie tej inwestycji jest też przewidziana modernizacja drogi wojewódzkiej nr 765 na odcinku Osiek - Staszów - Chmielnik, a także odcinek drogi nr 7G4. Węzeł nadwiślański ułatwi także przejazd kierowcom z centrum Polski, m.in. z Piotrkowa i Łodzi oraz z rejonu Kielc do Mielca i dalej do Rzeszowa i na Ukrainę.

- Dla skrócenia poszczególnych etapów realizacji prac przygotowawczych, po otrzymaniu koncepcji chcemy ogłosić przetarg na wykonanie projektu budowlanego i budowę tego węzła. W ten sposób, firma lub konsorcjum, które otrzyma zlecenie, będzie mogło sprawniej uporać się z tym zadaniem - twierdzi dyr. W. Płaza. Ta forma łączenia projektu z jego realizacją na placu budowy, jest coraz częściej stosowana.

Cześć pieniędzy jest zapewniona w rządowym Programie Operacyjnym wschodniej Polski, a jednocześnie w budżetach obu województw zarezerwowano już w tym roku odpowiednie kwoty na rozpoczęcie prac przygotowawczych, a większe na 2008 rok. System finansowania został tak uzgodniony, że przeprawę przez Wisłę opłaca po połowie oba województwa, natomiast odcinki dróg dojazdowych, obiekty inżynierskie, po każdej stronie rzeki finansują poszczególne województwa, z udziałem funduszy pozyskanych z UE. Udział Świętokrzyskiego w tej części opiewa na 195 mln zł. Część pieniędzy powinno trafić z Funduszy UE, bowiem wniosek zarządu województwa opracowany przez ŚZDW został zaakceptowany już w ramach wydatków z Programu Operacyjnego Polski Wschodniej.

Charakterystyka węzła

Most na Wiśle długości 500 m, spełniający wymogi NATO, z obciążeniem dopuszczalnym 150 ton, dwupoziomowy (na dolnym poziomie przewidziano ścieżkę rowerowo-pieszą).

Trasa (o długości łącznej 15,6 km wraz z mostem) dostosowana do prędkości pojazdów 100 km/godz. będzie stanowić przedłużenie drogi nr 764 Kielce - Połaniec przez most do terenów gminy Tuszów Narodowy na przecięciu z drogą wojewódzką nr 982 (Tarnobrzeg - Mielec), a stąd przechodzić we wschodnią obwodnicę Mielca.

PRACOWNIA PROJEKTOWA
PROMOST
CONSULTING

Pracownia Projektowa
“PROMOST CONSULTING”
to Firma zajmująca się
projektowaniem i obsługą
inwestycji w zakresie inżynierii
lądowej i budownictwa
komunikacyjnego, a także
w obszarze ochrony środowiska

Projektowanie

Nadzór
inwestycyjny

Studia
wykonalności

Konsulting

Innowacyjna

Inżynieria

Pracownia Projektowa
PROMOST CONSULTING
ul. Słowackiego 20, 35-060 Rzeszów
tel. +48 17 85 79 155, fax. +48 17 85 79 156,
www.promost.pl, e-mail: biuro@promost.pl

Jan Janocha

Bogusław Kubit

WYCIECZKA PDK OIIB szlakiem trzech stolic BUDAPESZT-WIEDEN-BRATYSŁAWA

W dniach 6-9.09.2007 r. Komisja Doskonalenia Zawodowego PDK OIIB zorganizowała wycieczkę techniczną. Wyjechaliśmy z Rzeszowa w dniu 6.09.2007 r. o godzinie 7⁰⁰, część uczestników zabraliśmy z Krosna. W wycieczce uczestniczyły 93 osoby, które podróżowały dwoma autokarami. Transport oraz przewodników zapewniło Biuro Turystyczne „Logostour”.

Zwiedzanie rozpoczęliśmy od krótkiego postoju w Kosszycach, gdzie zwiedziliśmy centrum starego miasta. Do Budapesztu wycieczka dotarła w godzinach wieczornych. Po kolacji przejechaliśmy przez miasto na wzgórze Gellerta, gdzie uczestnicy mogli zobaczyć nocą wspaniałą panoramę stolicy.

Drugi dzień obfitował w bogaty program, tj. zwiedzanie Budapesztu i jego ważniejszych budowli: kościół św. Macieja, Zamek Królewski, Parlament, śródmieście Pesztu, Wzgórze Zamkowe, Polus Center, mosty na rzece Dunaj, w tym **most wiszący Elżbiety, będący swego czasu największym mostem o tak dużej rozpiętości jednego łuku - 290 m.**

W godzinach popołudniowo-wieczornych wyjechaliśmy z Budapesztu w kierunku Słowacji, aby dotrzeć na nocleg do miejscowości Senec k. Bratysławy.

W trzecim dniu wycieczki w programie przewidziane było zwiedzanie Wiednia i jego historycznej architektury, będącej połączeniem najważniejszych stylów na przestrzeni kilku stuleci. Do najciekawszych obiektów, które można było zobaczyć, należą: Ring, budynek Opery, rezydencja Habsburgów - Hofburg, Plac Marii Teresy, Parlament, Ratusz, Schonbrunn, Belweder, katedra św. Stefana. Ponadto udało się

również zobaczyć **ciekawe przykłady architektury współczesnej, do której niewątpliwie należy budynek słynnego architekta Hundertwassera. Ten ekstrawagancki projektant tworzył swoje dzieła z zamiłowaniem do nieregularnych kształtów.**

W ostatnim dniu wycieczki zobaczyliśmy w Bratysławie Wzgórze Zamkowe, Parlament, Starówkę, **most wiszący zbudowany na jednym pochylonym filarze, a także podglądaliśmy pracę pracowników miejskiej kanalizacji (patrz foto).** Następnym punktem była **zaporą wodną na Dunaju w miejscowości Gabčíkovo koło Bratysławy, która jest bardzo interesującym okazem współczesnego budownictwa hydrotechnicznego.** Budowa obiektu została rozpoczęta w 1977 r. przez dwa państwa socjalistyczne w ramach planowanego tzw. systemu zapór między miejscowościami Gabčíkovo (teren obecnej Słowacji) i Nagymaros na Węgrzech.

W 1981 r. ze względu na trudności gospodarcze budowa została wstrzymana. Wokół inwestycji pojawiło się wiele kontrowersji i protestów naukowców, ekologów, co do celowości budowy zapory oraz zagrożeń ekologicznych w regionie.

Organizacje ekologiczne podsycaly sprzeciw społeczny i pod wpływem presji rząd Węgier zarzucił ostatecznie finansowanie budowy obiektu. Prace jednak były kontynuowane przez Czechosłowację (później przez Słowację).

W roku 1991 zakończono budowę, a uruchomienie elektrowni wodnej nastąpiło rok później. Jest to jedna z największych hydroelektrowni na Dunaju o mocy ok. 720 MW. Zapora posiada śluzy umożliwiające prowadzenie żeglugi na

BUDAPESZT

WIEDŃ

rzece, swoim ogromem zrobiła duże wrażenie na zwiedzających.

Po opuszczeniu miejsca zakwaterowania w miejscowości Senec wszyscy udali się w drogę powrotną do Krosna, a następnie do Rzeszowa. Na trasie przejazdu uczestnicy wycieczki mogli podziwiać górzyste krajobrazy Słowacji, zamki obronne w Karpatach oraz **powstającą infrastrukturę drogową**.

Z okien autobusów oglądaliśmy również **słowacką elektrownię atomową**.

Należy sadzić, że większość uczestników była zadowolona z wycieczki, ponieważ otrzymała dużą ilość interesujących informacji na temat zwiedzanych miejsc i obiektów. Zrealizowany został założony program wyjazdu. Czas podczas długiej podróży upłynął w miłej, koleżeńskiej atmosferze.

Zapora wodna w Gabčíkovie

BRATYSŁAWA

Słowacka elektrownia atomowa

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
Oddział w Rzeszowie
35-060 Rzeszów, ul. PCK 2, tel. 017 862 41 35, tel./fax 852 13 89
e-mail: rzeszow.pzitb@neostrada.pl

Adam Jakóbczak

Z historii Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

OD LWOWA DO WARSZAWY

Z inicjatywy inżyniera budowlanego Wincentego Kuhna, starszego radcy budownictwa Dyrekcji Skarbowej we Lwowie, w roku 1862 powstała pierwsza na terenach polskich organizacja inżynierska pod nazwą „Towarzystwo dla Pielęgnowania i Rozpowszechniania Wiadomości Technicznych, Przemysłowych i Przyrodniczych”. Towarzystwo to miało początkowo charakter prywatny i dopiero w lutym 1866 roku władze austriackie zalegalizowały jego działalność. Towarzystwo to przestało działać w 1874 roku, prawdopodobnie ze względu na wyjście części kadry niemieckiej z repolonizowanych wówczas urzędów i szkół. Trzy lata później, w 1877 roku, utworzono we Lwowie – całkowicie polskimi siłami – Towarzystwo Ukończonych Techników, przemianowane później na Towarzystwo Politechniczne, w którym dominującą grupę stanowili inżynierowie budowlani. Towarzystwo to zorganizowało swe oddziały w Przemyśle, Stanisławowie i Tarnowie. W tym samym roku 1877 w Krakowie powołano Towarzystwo Techniczne Krakowskie. W 1882 roku te dwa towarzystwa wspólnie zorganizowały w Krakowie I Zjazd Techników Polskich, w który uczestniczyli inżynierowie i technicy z Galicji (150 osób) oraz 120-osobowa delegacja Królestwa Polskiego. Była to prawdopodobnie nieoficjalna delegacja Stowarzyszenia Techników w Warszawie, które powstało przed 1866 rokiem. W zjeździe uczestniczyło również 30 osób z Wielkopolski. Kolejne zjazdy techników w latach 1886 i 1894 miały charakter wyłącznie galicyjski, a w czwartym zjeździe w 1899 roku przedstawiciele Królestwa i Wielkopolski uczestniczyli w charakterze członków korespondentów. W 1898 władze carskie zezwoliły na powołanie w Warszawie Stowarzyszenia Techników, które ze składek własnych wybudowało w latach 1901-1904 gmach przy ul. Czackiego 3/5 – obecny gmach głównej Naczelnej Organizacji Technicznej. Od V Zjazdu w 1909 roku można zaobserwować coraz wyraźniejszy podział inżynierów na specjalności zawodowe. VI Zjazd (Lwów 1912) stał się konglomeratem równoczesnych 9 zjazdów branżowych oraz

jednej Sekcji Ogólnej. Kolejny, VII Zjazd Techników Polskich odbył się w Warszawie, w kwietniu 1917 roku, a zatem w okresie, gdy miasto to przygotowywało się do objęcia roli stolicy niepodległego kraju.

Świat inżynierów i techników polskich wchodził w okres niepodległości zorganizowany w trzy stowarzyszenia ogólnotechniczne w Warszawie, Krakowie i we Lwowie z coraz wyraźniej dającymi o sobie znać odrębnościami zawodowymi. Lata następne musiały więc spowodować powstanie i rozwój stowarzyszeń fachowych. Inżynierowie budowlani, mimo że byli prekursorami powstawania organizacji inżynierskich, dopiero w 1934 roku stworzyli odrębne stowarzyszenie.

Głównym ośrodkiem organizacyjnym był Wydział Inżynierii Budowlanej, przemianowany później na Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, utworzonej w listopadzie 1915 roku. Już 5 lutego 1916 roku, wśród innych organizacji studenckich, powstało Koło Słuchaczy Inżynierii, które pracowało do 11 listopada 1918 roku, kiedy podjęto ogólną uchwałę studentów o tymczasowym zawieszeniu wykładów i gremialnym wstąpieniu do Wojska Polskiego. Po wywalczeniu i obronieniu niepodległości Polski w latach 1919-1920 działalność tego koła została wznowiona w 1921 roku pod nazwą Koło Inżynierii Lądowej. Pierwsi absolwenci Wydziału Inżynierii Lądowej, z dyplomami „inżynierii dróg i mostów” w dniu 2 maja 1921 założyli „Koło Seniorów KIL”. W jesieni 1923 roku, gdy liczba członków koła przekroczyła 70, powołano Komitet Organizacyjny „Koła Inżynierów Dróg i Mostów wychowanków Politechniki Warszawskiej”. W dniu 23 lutego 1924 odbyło się założycielskie zebranie „Koła Inżynierów Dróg i Mostów” przy Stowarzyszeniu Techników Polskich w Warszawie.

W związku z rozwojem budownictwa stalowego, żelbetowego o bardziej skomplikowanych układach konstrukcyjnych, architekci zmuszeni byli korzystać z pomocy kolegów, z grona inżynierów dróg i mostów, nie zawsze firmując opra-

cowania ich nazwiskami. Tak powstał nowy zawód inżynierów konstruktorów, a w następnej kolejności technologów i organizatorów budowy.

W roku 1926 Ministerstwo Robót Publicznych zakwestionowało prawo do prowadzenia robót budowlanych przez inżynierów dróg i mostów. W wyniku interwencji Koła Inżynierów Dróg i Mostów w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, w dniu 16 lutego 1928 roku ukazał się dekret Prezydenta Rzeczypospolitej o „Prawie Budowlanym”, w którym przyznano odrębne uprawnienia budowlane architektom, inżynierom oraz technikom. Datę tę należy przyjąć za prawne zalegalizowanie nowych zawodów: inżyniera oraz technika budowlanego. Naturalną konsekwencją rozwoju nowo powstałego zawodu inżynierów budowlanych była inicjatywa utworzenia własnej organizacji naukowo-technicznej i zawodowej. W rezultacie Koło Inżynierów Dróg i Mostów zwołało Zjazd Organizacyjny Inżynierów Budowlanych w dniach 4 i 5 maja 1934 roku, na którym powołano Polski Związek Inżynierów Budowlanych. W Zjeździe tym uczestniczyło 150 członków - założycieli, a zgodnie z uchwalonym statutem naczelną władzą Związku był Walny Zjazd wszystkich jego członków, który udzielał absolutorium ustępującemu Zarządowi, wybierał nowy Zarząd i Komisję Rewizyjną na 2-letnią kadencję. II Walny Zjazd PZIB odbył się w Katowicach w dniu 16 lutego 1936. Zjazd ten uchwalił nowy statut, umożliwiający powoływanie oddziałów Związku oraz ustanawiający Główny Sąd Koleżeński.

Wobec znacznego wzrostu liczby członków Związku, III Zjazd PZIB, który obradował we Lwowie 14 września 1937 roku, w czasie trwania I Polskiego Kongresu Inżynierów, uchwalił nowy statut, który zastąpił Walny Zjazd - Zjazdem Delegatów oraz powołał dalsze dwa oddziały. Łącznie Związek zorganizowany był w ośmiu oddziałach: Warszawa, Gdynia, Katowice, Kraków, Lwów, Poznań oraz dwa nowe - Łódź i Toruń.

Przed wybuchem II wojny światowej odbyły się jeszcze dwa zjazdy Związku:

- IV Nadzwyczajny Zjazd Delegatów w Gdyni 11 września 1938 roku oraz

- V Zjazd Delegatów PZIB w Warszawie 3 maja 1939, w piątą rocznicę powstania Związku.

W latach wojny i okupacji działalność PZIB na obszarze Polski ograniczona została do działań konspiracyjnych w zakresie dywersji, a w późniejszym okresie koncentrowała się na przygotowaniu do przyszłej odbudowy kraju. W tym czasie powstało Stowarzyszenie Techników Polskich w Anglii. Członkowie PZIB uczestniczyli również w pracach naukowo-dydaktycznych Politechniki w Zurychu, a także w działalności różnych przedsiębiorstw szwajcarskich.

Po zakończeniu działań wojennych podjęto prace organizacyjne dla reaktywowania PZIB. Jako pierwsi w Polsce (jeszcze przed zakończeniem wojny na terenie kraju) do odbudowy organizacji technicznej przystąpili inżynierowie i technicy Łodzi. Już 25 lutego 1945 roku odbyło się zebranie

organizacyjne inżynierów i techników różnych specjalności. Między innymi została utworzona Sekcja Budowlana, wchodząca w skład Ogólnopolskiego Towarzystwa Technicznego, przekształconego później w Naczelną Organizację Techniczną. Równocześnie w Warszawie aktywiści PZIB podjęli działania dla reaktywowania organizacji i w dniu 24 września 1945 roku odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie członków PZIB w celu wznowienia jego działalności. Na zebraniu przedstawiono główne cele i osiągnięcia Związku, a także charakterystykę działalności jego członków w okresie okupacji. Na zebraniu tym wybrano Tymczasowy Zarząd Główny PZIB, który za swoje podstawowe zadanie przyjął możliwie szybkie powołanie do życia terenowych oddziałów Związku.

Spośród najważniejszych zagadnień, jakimi zajmował się wówczas Tymczasowy Zarząd Główny należy wymienić opiniowanie aktów prawnych związanych z budownictwem. W tym zakresie poddano ocenie projekt Prawa budowlanego oraz uprawnień budowlanych. Przekazano również uwagi do projektu ustawy o tytule inżyniera oraz przepisów i norm dotyczących wynagrodzeń za wykonanie projektów inżynierskich.

Aktywna i niezależna działalność PZIB w tym okresie nie spotkała się z przychylnością ówczesnych władz państwowych. Ponadto Związek, skupiający jedynie inżynierów, traktowany był, w pewnym sensie, jako organizacja elitarna, w której nie było miejsca dla innych pracowników budownictwa, a głównie techników. Dlatego też pewna grupa inżynierów (83 osoby), członków PZIB wysunęła w listopadzie 1946 roku myśl powołania w ramach Naczelnej Organizacji Technicznej stowarzyszenia zrzeszającego wszystkich inżynierów, techników, majstrów i racjonalizatorów, związanych z działalnością budowlaną, projektową i inwestycyjną. Zjazd organizacyjny tego nowego stowarzyszenia, które przyjęło nazwę Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Budownictwa (SITB) odbył się 15 lutego 1947 roku.

Od tej chwili istniały w Polsce dwie równoległe organizacje budowlane, to jest PZIB oraz SITB o pokrywającym się zakresie działania. Zatem sprawa ich połączenia była już tylko kwestią czasu. Rokowania na temat porozumienia i współpracy PZIB i SITB w ramach NOT rozpoczęto w połowie roku 1947. Rezultatem ich było wspólne posiedzenie przedstawicieli obu organizacji w dniu 12 maja 1947 roku, na którym uzgodniono zasady i tryb przeprowadzenia reorganizacji zarówno w oddziałach jak i na szczeblu centralnym oraz opracowania projektu statutu nowej organizacji.

Organizacyjny Zjazd Delegatów odbył się w Warszawie w dniach 14-15 czerwca 1948 roku. Powstała nowa organizacja o nazwie POLSKI ZWIĄZEK INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA z siedzibą w Warszawie.

* opracowano na podstawie materiałów historycznych Zarządu Głównego PZITB

Bożena Babiarz

SZKOLENIA ORGANIZOWANE W PZITS Oddział Podkarpacki

Polskie Zrzeszenie Inżynierów i Techników Sanitarnych (PZITS) Oddział Podkarpacki jest organizacją zrzeszającą na dzień dzisiejszy 207 członków, wśród których są ludzie nauki, inżynierowie, technicy, nauczyciele, jak również przyszła młoda kadra techniczna - studenci.

W ciągu ostatnich lat, po wejściu Polski do Unii Europejskiej jesteśmy świadkami szczególnego ożywienia i przyspieszenia prac związanych z wdrażaniem nowego ustawodawstwa, pozyskiwaniem oraz wykorzystywaniem funduszy pomocowych. W ślad za tym idzie reakcja rynku produkcyjno-handlowego, który chcąc sprostać stawianym wymaganiom oferuje nowe materiały, technologie, urządzenia oraz narzędzia i metody obliczeniowe usprawniające pracę inżyniera oraz przybliżające przebieg rzeczywistych zdarzeń. Wybór najlepszych rozwiązań oraz podjęcie trafnych decyzji wymaga rzetelnej wiedzy merytorycznej w sensie technicznym, ekonomicznym i prawnym. W obliczu potrzeby wdrażania w praktyce inżynierskiej najlepszych, optymalnych rozwiązań wynikających z aktualnych osiągnięć naukowo-technicznych, jak i nowo wprowadzanych przepisów, PZITS prowadzi szeroką działalność polegającą między innymi na organizowaniu szkoleń zawodowych, które stanowią wspiane forum wymiany doś-

wiadzeń między naukowcami, inżynierami i przedstawicielami firm produkcyjnych i handlowych z dziedziny inżynierii środowiska. Wszyscy uczestnicy szkoleń w miłej i przyjaznej atmosferze, (przy kawie i ciepłym posiłku) mają możliwość wzbogacenia wiedzy fachowej, zapoznania się z nowymi produktami wprowadzanymi na rynek, jak również nawiązania niezbędnych kontaktów. Ponadto każdy z uczestników szkolenia otrzymuje materiały w postaci programów komputerowych, katalogów, itp., które są pomocne w projektowaniu, wykonawstwie, eksploatacji czy procesie dydaktycznym.

Wszystkich członków PZITS zapraszamy do aktywnego uczestnictwa w seminariach organizowanych cyklicznie w siedzibie Naczelnej Organizacji Technicznej, przy ul. Kopernika 1, poprzez dyskusje, rozmowy z autorami książek i publikacji naukowych jak również zapoznanie się z ofertą firm. Osoby nie należące do zrzeszenia pragniemy zachęcić do skorzystania z profitów przynależności do PZITS i aktywnego uczestnictwa w życiu zawodowym. Deklaracje zgłoszenia chęci przynależności do PZITS można składać w siedzibie PZITS, ul. Kopernika 1, pok. 43.

Wykaz szkoleń organizowanych i planowanych w 2007 roku przedstawia poniższa tabela:

Wykaz szkoleń organizowanych przez PZITS O/Podkarpacki w 2007 r.

Lp.	Data szkolenia	Nr szkolenia	Liczba uczestników	Tematyka	Firma-prezentująca
1.	12.01.2007	1/07	57	• Separatory • System zagospodarowania wód deszczowych • System kanalizacji grawitacyjnej z rur dwuściennych • Praktyczne aspekty wykorzystania systemów Wavin • Omówienie programu do projektowania sieci Wavin Net	Wavin Metalplast - Buk Sp.z o.o.
2.	31.01.2007	2/07	40	• Gruntowe wymienniki ciepła • Systemy instalacji pomp ciepła • Systemy zagospodarowania wód deszczowych • Ogrzewanie podłogowe • Systemy fasadowe i okienne	Rehau Sp.z o.o. Gliwice
3.	08.02.2007	3/07	40	• Armatura do sieci ciepłowniczych, parowych, gazowych • Regulacja instalacji grzewczych	BROEN S.A. Dzierżoniów, „W.W.” Sp. z o.o. Rzeszów
4.	22.02.2007	4/07	38	• Węzły ciepłownicze-typoszereg produkowanych węzłów, • Przykładowe realizacje	ELEKTROTERMEX Sp. z o.o.-Ostrołęka
5.	22.02.2007	4/07	38	• Automatyka węzłów ciepłowniczych • Regulatory pogodowe • Urządzenia peryferyjne • Zawory i siłowniki do zaworów • Ciepłomierze ultradźwiękowe • Programy doboru	SIEMENS S.A. - Polska - Warszawa
6.	22.02.2007	4/07	38	• Mieszkaniowe węzły grzewcze c.o. i c.w.u. • Zasada działania, dane projektowe, • Zasady doboru, typoszereg	TYTAN - Sp. o.o. Warszawa

Lp.	Data szkolenia	Nr szkolenia	Liczba uczestników	Tematyka	Firma-prezentująca
7.	09.03.2007	5/07	42	- Pompy ciepłownicze, do wody zimnej, zestawy hydroforowe - Parametry techniczne, typoszereg, zasady doboru - Pompy zasilane	Leszczyńska Fabryka Pomp Sp. z o.o. - Leszno
8.	09.03.2007	5/07	42	- Filtry mechaniczne w instalacjach wody pitnej - Urządzenia dozujące - Higiena wody pitnej -ochrona przed Legionellą - Zestawy do zmiękczenia wody - Uzdatnianie wody obiegowej - Welles-uszlachetnianie wody	EUROTECH - Bielsko-Biała
9.	29.03.2007	6/07	28	- Kanalizacja podciśnieniowa Roovac - obszary zastosowania - Porównanie kanalizacji ciśnieniowej z grawitacyjną - Wady i zalety systemu kanalizacji podciśnieniowej	Budowak Sp. z o.o. Rybnik
10.	26.04.2007	7/07	33	- Systemy produkcji c.w. dla domowych i wyspecjalizowanych zastosowań - dobór, parametry techniczne urządzeń - Przegląd oferty grzejników - nowości - Zastosowanie grzejników w programie modernizacji istniejących ogrzewań c.o.	ACV Polska Sp. z o.o., Caradon Rymax Polska Sp. z o.o.
11.	23.05.2007	8/07	39	- Armatura sieci wodociągowych - Przegląd oferty produktów - Zasady doboru	Havle Sp. z o.o. Kaczmarek Sp. J.
12.	10.05.2007	Sem 1/07	70	- Problematyka zmian w obliczaniu zapotrzebowania ciepła dla potrzeb ogrzewania wg PN-EN 12831: 2006 - Prezentacja programów do obliczeń zapotrzebowania ciepła i projektowania instalacji c.o., Audytor OZC, Audytor CO Audytor H2O	Zapotrzebowanie ciepła wg PN-EN 12831 - dr inż. M.Strzeszewski
13.	28.06.2007	Sem 2/07		- Problemy występujące w projektowaniu, wykonawstwie i eksploatacji instalacji wody ciepłej użytkowej - Techniczne możliwości oszczędzania wody w budynkach - Oszczędność energii do przygotowania c.w.u. - Problematyka stosowania wodomierzy w budynkach - Wtórne zanieczyszczenie wody wodociągowej - Problematyka przeciwdziałania rozwojowi bakterii Legionella w instalacjach wodociągowych	Wewnętrzne instalacje wody ciepłej - dr inż. J.Chudzicki
14.	12.09.2007	9/07	50	- Armatura przemysłowa - Zawory mieszkowe oraz zawory z grzybkim regulacyjnym - zastosowanie praktyczne - Podstawowe informacje dotyczące wymiany ciepła - Różnice między wymiennikami typu JAD a płytowymi - Asortyment wymienników firmy - Dobór wymienników - program Cairo 3.3	ZETKAMA Kłodzko, SeCeS-Pol Gdańsk
15.	11.10.2007	10/07	27	- Bilans cieplny grzejnika - wymiana ciepła - Nowatorskie i energooszczędne rozwiązania w branży urządzeń grzewczych - grzejniki płytowe THERM X2 - Parametry, praktyczne zastosowanie konwektorów, ścian grzewczych, grzejników łazienkowych, kreatywnych	KERMI Sp. z o.o. Wrocław
16.	11.10.2007	10/07	27	- Rury wielowarstwowe z systemem połączeń zaciskowych VISU CONTROL - parametry, wymiarowanie, zastosowanie w instalacjach sanitarnych i grzewczych - Projektowanie instalacji c.o. z zastosowaniem programów COMAP H2O, COMAP OZC 4.5, COMAP CO	Comap Polska Sp. z o.o.
17.	25.10.2007	11/07	49	- Zagadnienia prawne odprowadzania wód opadowych - Zewnętrzne odwodnienia liniowe - przykłady zabudowy - Urządzenia do oczyszczania wód opadowych - parametry, praktyczne zastosowanie, obsługa	Ekol-Unicon Sp. z o.o. Gdańsk MEA Polska Sp. z o.o, Góra Kalwaria
18.	19.11.2007	12/07		- Nowości w zakresie armatury firmy Herz - Kotły na biomasę firmy Herz	HERZ Armatura i Systemy Grzewcze Sp. z o.o.
19.	19.11.2007	12/07		- Propozycje firmy De Dietrich w technice solarnej - Inwestycyjne kotły kondensacyjne w ofercie firmy De Dietrich	De Dietrich Technika Grzewcza Sp. z o.o. Wrocław

Władysław Szymański

WYCIECZKA do Pragi

Organizacja wycieczek przez Podkarpacki Oddział Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych dla swoich członków stało się już tradycją. Jest to bowiem dobra forma bliższego wzajemnego poznania lub spotkania osób, które na co dzień nie mają kontaktu. Wycieczka między innymi była okazją do wspomnień czasów studenckich dla absolwentów Politechniki Rzeszowskiej.

Tym razem celem wycieczki, za sugestią ogólnej opinii członków i nie tylko, była piękna Praga.

Ponieważ większość uczestników stanowią ludzie związani zawodowo z branżą sanitarną, w program wycieczki włączony został do zwiedzania zakład przemysłowy. W celu dobrego wykorzystania czasu i ograniczenia kosztów wybrany został zakład znajdujący się na trasie wycieczki, tj. Browar

w miejscowym muzeum browarnictwa. Oczywiście w browarze nie mogło się obejść bez degustacji piwa, co dało przedsmak późniejszego pobytu w Pradze, znanej ze spożywania dużych ilości tego trunku. Piwosze mieli okazję porównania gatunków i jakości.

Dalszy ciąg wycieczki był nie mniej atrakcyjny. Przejazd do pierwszego etapu podróży w miasteczku Mikulowie odbywał się bez zakłóceń jedną z wielu występujących w Czechach autostrad. Po drodze przewodnik bardzo interesująco opowiadał o historii Czech i zwyczajach Czechów, a także informował o mijanych po drodze ciekawych miejscach. Zwrócił między innymi uwagę na pomnik upamiętniający znaną z historii bitwę pod Austerlitz. Ciekawość wzbudziły również silosy i inne tego typu urządzenia barwnie pomalowane, stanowiąc prawie dzieła sztuki.

Uczestnicy wycieczki

w Żywcu. Znany rodzaj produkcji w tym zakładzie wskazywał na występowanie ciekawych rozwiązań z zakresu inżynierii sanitarnej, co potwierdziło się podczas zwiedzania. Nowoczesna oczyszczalnia ścieków z produkcją biogazu wykorzystywanego we własnej kotłowni. Przy energochłonnym procesie produkcyjnym wykorzystanie własnego biogazu wpływa istotnie na koszty ciepła. Służby energetyczne dbają o gospodarkę ciepłą, czego dowodem jest bardzo wysoki stopień zwrotu kondensatu z produkcji.

Technologię produkcji piwa na przestrzeni czasu, a w szczególności historię zakładu, można było prześledzić

Miasteczko Mikulow, jakkolwiek ciekawe, z położonym na wzgórzu zamkiem, nie było celem podróży, lecz tylko miejscem noclegowym. Przed noclegiem jednak wspólna kolacja przy niewielkim ludowym zespole muzycznym była okazją do wzajemnego poznania. Niektórzy uczestnicy wykazali się przy okazji zdolnościami artystycznymi w wykonaniu wraz z zespołem znanych piosenek. Wszyscy natomiast skorzystali z taktów muzyki do tańca, a szczególną wytrwałością i umiejętnością w tańcu wykazał się kol. Antoni Łobodziński.

Drugi dzień wycieczki przeznaczony był na zwiedzanie Morawskiego Krasu - Jaskini Macochy, w czym chwilowa niepogoda nie stanowiła żadnej przeszkody. Liczne i cudowne stalagmity i stalaktyty stanowią

jaskinię niezwykle atrakcyjną. Szczególną atrakcją jest krótki spływ łodziami podziemną rzeką wewnątrz jaskini. Przy występowaniu znacznych opadów podziemna rzeka zalewa jaskinię, a informacje o najwyższych stanach wody oznaczone są odpowiednimi tabliczkami. Położenie niektórych z tych poziomów jest zaskakująco wysokie. Inną osobliwością jaskini jest ukazujące się nad głowami niebo w olbrzymiej przepaści, w którą według legendy macocha wrzuciła swego pasierba. Stąd nazwa jaskini.

Wieczorem wreszcie główny cel podróży - Praga. Ulice, którymi dojeżdżamy do hotelu na peryferiach bardzo niecie-

kawę. Po zakwaterowaniu docieramy do centrum i przechodzimy przez poczekalnię dworca kolejowego i tu pierwsze zdziwienie. Na ścianach przestronnego dworca znajdują się freski.

W czasie przechadzki ulicami do ratusza spostrzegamy, że na szyldach sklepowych praktycznie nie ma napisów angielskich czy też pseudoangielskich tak powszechnych w Polsce. Czesi korzystają tylko z języka czeskiego, co potwierdza się w czasie dalszego pobytu. Przed kolacją w drodze do jednej z licznych praskich piwiarni oglądamy jeszcze zabytkowy zegar Orloj na ratuszu Starego Miasta z ruchomymi figurkami, pochodzący jeszcze z XV wieku.

Wyjątkową atrakcją Pragi jest impreza „Światło i dźwięk”, podczas której przy dźwiękach utworów znanych kompozytorów i wykonawców tryskają kolorowe fontanny, dostosowując się do nastroju taktów muzyki. Tym razem słuchaliśmy utworów w wykonaniu sławnego tenora Placido Domingo. Nastroju nie był w stanie zepsuć nawet wieczorny chłód ani krople wody z fontanny docierające na trybuny.

Następny dzień to już zwiedzanie od samego rana zabytków architektury Pragi, tj. zamku, katedry św. Wita, Złotej Uliczki. Nie było możliwe zwiedzanie kościoła św. Mikołaja, gdyż właśnie miał się w nim odbyć koncert. Zdziwiał zgromadzenie w jednym miejscu tylu zabytków, a w nich również dzieł sztuki. Posągi różnego rodzaju spotyka się niemal na każdym kroku. Niewątpliwie wpłynął na to brak zniszczeń wojennych, które dotknęły inne miasta europejskie. Widok z tarasu zamku na panoramę Pragi pozwala szczególnie ocenić uroki miasta.

Na zamku zaskakuje prostotą sala posiedzeń czeskiego parlamentu. Przed zamkiem natomiast chętni mogli oglądać zmianę wart. Trzeba przyznać, że chłopcy w niebieskich mundurach prezentują się ciekawie, ale większe zainteresowanie może wzbudzić ich obojętne zachowanie w stosunku do ciekawskich turystów próbujących ich sprowokować do uśmiechu.

Przechodzimy następnie obok piwiarni „U Kalicha”, gdzie raczył się piwem szeregowiec Józef Szwajk upamiętniony w znanej powieści Jarosława Haszka.

Po intensywnej przechadzce chwila krótkiego odpoczynku w jednej z licznych piwiarni. Będąc w Pradze, a szczególnie w takim miejscu, nawet osoby niespożywające na co dzień piwa skusiły się do jego wypicia. Ponieważ jednak z pewnością w znacznie mniejszej ilości niż wspomniany wojak Szwajk, więc skutki nie były widoczne.

Program wycieczki dopełniło zwiedzanie Placu Wacława, imponującego pomnika Wacława na koniu na tle Biblioteki Narodowej, a następnie przechadzka po Moście Wacława. Most ten jest chyba najbardziej obciążony turystami, co zresztą było widoczne również z widoku z Zamku. Zresztą na całej trasie zwiedzania słychać różne języki świata, spotyka się bardzo dużo

turystów z wielu krajów nie tylko Europy, lecz również z dalekiej Azji.

Grupy wycieczkowe odnajdywały się po emblematkach swoich przewodników. Nasz przewodnik nosił duży parasol z kolorową podobizną Beethovena.

Wieczorny rejs statkiem po Wełtawie kończący aktywny dzień pozwalał podziwiać od strony wody sławny Most Karola, ale także inne oświetlone obiekty, np. budynek Muzeum Narodowego. Niestety, przed wypłynięciem w rejs ujawniły się

Praga - most Karola

niedociągnięcia organizacyjne floty rzecznej w formie spóźnienia statku o pół godziny.

Ostatni dzień to powrót do kraju. Droga powrotna zmuszała nas do „podziwiania” uroków małych miasteczek i wiosek, ponieważ w wielu miejscach prowadzone były roboty drogowe, a informacja o objazdach nie lepsza niż u nas. Na bocznych drogach nietrudno zabłądzić, bo tak jak na naszym terenie drogowcy oszczędzają na drogowskazach. Przejazd bocznymi drogami wynikał natomiast z planu zwiedzania miasteczka Kutnej Hory, w którym przez wieki czynna była kopalnia srebra. Sposób wydobywania tego kruszcu oglądany w ciasnych korytarzach kopalni, nie był godny pozazdroszczenia. Żarty o możliwości zakleszczenia się co cięższych uczestników wycieczki nie były aż tak bardzo przesadzone. Na szczęście wszyscy wyszli z podziemi bez żadnych obrażeń, ale to chyba tylko dzięki kaskom ochronnym.

W miasteczku nieopodal kopalni znajduje się gotycki kościół o wyjątkowej architekturze, jeden z najładniejszych w Czechach. Szkoda, że pozostało już niewiele czasu na jego dokładniejsze poznanie.

Miejsce to było ostatnim etapem części turystycznej. Dalej już tylko powrót do Rzeszowa w późnych godzinach wieczornych.

Mam nadzieję, że wycieczka pozostawiła u uczestników wiele przyjemnych wrażeń i mimo szybkiego tempa i związanych z tym trudów zachowają miłe wspomnienia.

WIADUKT DROGOWY W STALOWEJ WOLI

NAGRODZONY W OGÓLNOPOLSKIM KONKURSIE BUDOWA ROKU

DRUKI
ZGŁOSZENIA

imię i nazwisko

numer członkowski PDK OIIB

numer PESEL

adres e-mail

tel. komórkowy

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć udziału w 16-godzinnym szkoleniu w Rzeszowie „Świadectwa energetyczne budynków – ćwiczenia praktyczne”. Zgłoszenie do dnia 08.02.2008 r.

Data

Podpis

imię i nazwisko

numer członkowski PDK OIIB

numer PESEL

adres e-mail

tel. komórkowy

ZGŁOSZENIE

Zgłaszam chęć udziału w szkoleniu w Rzeszowie „Warsztaty szkoleniowe - przedmiarowanie robót budowlano-montażowych”. Zgłoszenie do dnia 30.04.2008 r.

Data

Podpis

**PROŚBA O UMIESZCZENIE NA LIŚCIE RZECZOZNAWCÓW
ZAMIESZCZONEJ NA STRONIE INTERNETOWEJ
PODKARPACKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

www.inzynier.rzeszow.pl PDK OIIB

1. (nazwisko i imiona, PESEL)

2. (tytuł naukowy i zawodowy)

3. (nr członkowski PDK OIIB)

4. (miejsce zamieszkania: kod, miasto, powiat, ulica, nr domu, nr mieszkania)

5. (KONTAKT: adres, e-mail, telefon, www)

ADRES KONTAKTOWY (pole obowiązkowe do umieszczenia na Portalu)	e-mail	telefon	www

6. (Zakres rzeczoznawstwa, nr decyzji, rok wydania)

Zostanie wpisany na podstawie załączonych kserokopii:

1. Decyzji o nadaniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego
2. Potwierdzenia wpisu do CRRB dla uprawnień uzyskanych po 1 stycznia 1995 r.

Potwierdzam prawdziwość powyższych danych i dokumentów. Proszę o upublicznienie w zakładce Portalu następujących informacji:

	✓	✓	zaznacz ☐	zaznacz ☐	zaznacz ☐	✓
	Pkt 1/2	Pkt 5				Pkt 6
Lp.	Tytuł naukowy, nazwisko i imię	Dane kontaktowe				Zakres rzeczoznawstwa
		adres kontaktowy	e-mail	telefon	www	

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis)

Uwaga:

* Prośbę należy wypełnić pismem drukowanym lub na komputerze/maszynie.

* Dane będą chronione zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101 poz. 926).

Literatura dotycząca problemu rzeczoznawstwa

Przepisy prawne:

1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane.
2. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.
3. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 8 grudnia 2004 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakresu jej stosowania
4. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych
5. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym.

Literatura ogólna:

1. A. Bratkowski: *Miejsce i rola budowlanego i niebudowlanego rzeczoznawstwa w budownictwie*, VIII Konferencja Naukowo-Techniczna „Problemy Rzeczoznawstwa Budowlanego”, Cezdyňa koło Kielc, 21-23 kwietnia 2004 r.
2. K. Czapliński, J. Suwalski: *O metodologicznych aspektach ekspertyz budowlanych*, „Inżynieria i Budownictwo” nr 7/2004.
3. R. Gołat: *Prawa autorskie w rzeczoznawstwie budowlanym*, „Inżynieria i Budownictwo” nr 6/1997
4. J. Kubica; *Struktura logiczno-metodyczna ekspertyz budowlanych*, CUTOBPZITB, Oddział Wrocław 1987.
5. M. Król: *Rola rzeczoznawcy w kontekście przepisów w sytuacjach zagrożeń katastrofą budowlaną*, VIII Konferencja Naukowo-Techniczna „Problemy Rzeczoznawstwa Budowlanego”, Cezdyňa koło Kielc, 21-23 kwietnia 2004 r.
6. J. Łempicki: *Ekspertyzy konstrukcji budowlanych. Zasady i metodyka opracowania*, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 1969.
7. T. Nawracaj, L. Runkiewicz: *Rola rzeczoznawcy budowlanego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa*, VIII Konferencja Naukowo-Techniczna „Problemy Rzeczoznawstwa Budowlanego”, Cezdyňa koło Kielc, 21-23 kwietnia 2004 r.